4537

چھاپ غلام محمد نور محمد

اوّلین محرمہ رسولِ خداؐ
جُفت جانی خدیجۃ الکبریٰؓ
العہدۃُ علی الرّاوی

خدیجہ نامہ

بزبانِ کشمیری

درحالاتِ حضرتِ اُمّ المومنینؓ
خدیجۃ الکُبریٰؓ

حسبِ فرمائش
غلام محمد نور محمد تاجرانِ کتُب مہاراج بازار گنج بازار
(شاخ) مائسمہ بازار امیراکدل سرینگر۔ کشمیر

راقم میر علی شاہ مخدومی خانیاری

کوہ نور پریس سرینگر

OFFICE OF THE J. & K. ACCADEMY OF ART ... GES
No. B.11 (Bai) 1206
Date..........
ENCLOSE..........

بسم الله الرحمٰن الرحيم

اول حمد الله جي ٿيس ڪريگار سين
تنهن کي پٽ قوم لوطس خوابه منجهه
ڏاڍو ڏيندو بي نهايت پر رحم
ڏيندو خواهش منجهان بخشش جاءِ
ڏيندو ناره سنڌي ناره ناري
ڏيندو ڇهي ٻهر اڌڪار بهتر
سين خواهش ٻله زان پاڪ ڏالش
پڙه لاڪن سين باخاڪ نگاهن
باآن جاه چشم ڪم پادشاه آئي
تنهن انس پري جن زيرِ فرمان
سو ٻڌ شاهي سو ٻڌ پيغمبر آسو
شهنشاه پٽ آس تمسِ بادشاهي
نه محمود ابراهيم ادهم
تنهن منڍ تا قيامت زنده ڇهي نام
رڳو ڪ عقبي دڳ دنيا ته برباد
لباسِ فقر ڇهو ڪ دنياس لاڳان
ٻرهو منجهه ڪنهه ڇهه خرقه عاصي برث
ڇهه پيغمبر تي دنياس ٻيزار
دلس تمنزليس ٻريث مڪر آسي
تنهن ننش ٻهه ٻمن خو آسله وشن

خليلس يم ڪرڻ گلزار نارس
زبعدِ حمد و صلوات و تحيات
صحابن ياره في تم ٻنکي ٿئم
ڏيندو پرته نارس گهه گلزار
ٻرهي آسڪ نه گو منٽ ٻچو سيکاري
بخشش ٿر عمل ٿس جان آسي
ذنن جلوه ظهوراه چشم خاڪس
نڪبر آسو ڪياه فرعون و نمرود
ڪرنت ڏيراه ٻنن تم ذريحه آئي
مسخر آس تس طير بهائم
تمس تخت نه ذرتمراڪ ذر آسو
بالمشاهي تمس ڪبرڪر نه اڪ جو
ٻيس ٽس تمهه ڇيهنگوي غم
باآن شاهي ڇهه ڪ دنيا ڇهو فاني
ٻمن سلطاني اوڪ ٿڪ ناد
تمي ڇهي ٻن ڪنت دنيا هواني
هوٺن سنڌ پاٺ ڇهه مرس آس داف
لباسن ڇهه مه ڪر ٿس نظر ڪر
تمس پڌي لباسِ فقر آسي
مڌنت گواڪ نقصه آسين گارن

ناره ڏو قوم فرعون آبه منجهه
رسولِ اڪرمس پٽ پر ٻهر سانت
ڏيندو ليش پري ٿس ڪياه ڇهه پرواءِ
ڏيندو ڇهي ٻهر شڪل منگار
ڏيندو پرڏيندو بي عانپر
ٻمس نکمنل ڏيندو عيان آسي
بعالم آئي ڪم ڪم شاه بسلطان
ٻيڪ لحظه سين ذرخاڪ ٻالون
شهنشاه ٻنڌ شاه ٻڌ حضرت سليمان
ٻشب بي ارپيو نمدز صايم
لڪان آسو تخت تمسن پر هواني
باآن حشمت حڪمت تم ٻنگه نوکهيو
ٻمن شاهن انحن منجهه ٻين آ و
نه شاهي ساره دان نه گدائي
ٻمن شيطان اپلخ ٿ ڇهه ٻالان
ڇهه لاڳت ڪاٿر ڏارس کواتي
زري اطلس ڇهه پيرت شاهيانه
ڇهه مڪارن لباسِ فقر ذبر
بلاهي اينڪ مڪارن بن فروشن
بحمد الله لڏم پروردگارن

در تمهيدِ ڪتاب

ڪرڻ جهم ڪاشري پڙهن منظوم
مسلمانن ڪوشي پڙ رحمتاه پڇهو
ڪرڪ پڙهلي ته اصلڪ ڀي ترتيب
ڪبرته ڪينه از سينه تبر نزلو
نبي صدق سفائي نال هر رنگ
جهانن ڏون ته نبي نال عاشق
ته ادرم سونهي پڇهوي پوڙ ٻنلي

هتا اڪ بيت سيمنا نفس بخوم
پڇهو رلو وين ڏهوڪ تباه ثواب
پنداره غفلت تيا مرينا
مر گر ڪا ڪهڙ ڪرم نرهر بوم نخي
بجز عشق محمدؐ ڪنهه مسه منڪ
مه ته شاهان بشين اڪ ڏصريا

پر قصه بوڙ بوبهتر سڏاه پڇهو
ٿمي سگي ڏيلن جهانن ۽ نهاوت
جهو ڪهي باهوش نهڪن بيتن اٿهلو
گڙهي ڏل گرم از عشق محمدؐ
ته ٿس هيچون خديجه رضه لاگ عاشق
بتيڪ دل وين ٿرنوڪ تباه برباد
ڏسمي ڪموت ته ڪم خاصان جن سگي

آغازِ داستان و قصهٔ حضرتِ خديجة الڪبرىٰ رضه

سين حضرت خديجن بخت بيدار
بدست آمت خزينه شوق سلطان
سه باگن آس آخر پادشاهس
سو سلطان پادشاهن سڪلي آهي
بسيرت خوب هر عصمت پناهس
ڏونه ورشي ننه ماثر زيايه
سمنت لس پادشاهن زمڪرهس
فراه پڇهمنه جهس گنج آواره
پڇهه فرماون وزيرن گونه گوفه
ڏر برو ڏيلو پڇهو بهتر شهر مڪه
نتهوي بوزت سه نبرت آب پاڪ
بشهر مڪه سيبن شاهِ ڪشور
پڙهوڪ حضرت خديجن حال ڪيا جهو
ڪر آس مازه قر بانگه افطار

خزينه جمع آهس تهره ته ويار
خيبل پادشه تمسند پيدا آسو
پڇهه ڪم تعريف تس عصمت پناهس
ٿس ڪهه ميڪهه تمنمڪي تنهو مرف گر
بصيرت هيچو ماه چارياه آس
پيهي نبرت خبر ڪيه پادشاهن
تمي بوزڪنه زاري زور ڪرهس
زمانه جهس مه غيرت جهم ابولن ٿنڪ
نتهوي شهراه جهو نه نهو ڪيفيه پڇهو
ترزهت پيدائه سارن ڦي
هتن سبتن همه اسباب خانه
پڇهن اهلِ شهر مسڪين سنمت
بابن خوادي زراعت مال ڪيا جهو
ڏين سادي لکهو توه ٿنر باهي

در آن ايام آسي شاه شاهان
سٺهاه مشهور نذرآور ذرآسو
زبان بعضي فسنه تنهو هر غني آسو
سين پيوه سو صاحب ني گرن گو
سٺهاه عالم ته دانا سنر نه ساده
لکهوڪ نامه ذليڪ ڏاڍن ساهين
وزيرن ڪن ڏوڪ ٻن ڪيا پڇهو چاره
بوسئي بوزڪنه آخر بم ڪرن جنگ
بمن سبب فتنه نهاوت ته ڪر لو مڪه
پڇهو بهتر شهر مڪه جاي امان
هتن سبتن خزانه زر و گوهر
قريشي نر و پڇهن غمگين سنمت
تمو ڏولهس زراعت في لبن ويار
مه بوزم بم قريشي بجه ذاذي

لکھو نه ڪاغذ ۾ پڙهي نالو ساري
نه پورت ڳي قريشي ڪيئي خوشحال
عهد ڪرڻ خديجه ڪنان پنهنجو مال
ڏيئڻ نه مجلس اندر حاضر
اکين ڏٺس سڀين ساري نوڪر
نگر خلق مڪه آسو سڀين
ڪيان ساري خديجه شڪر احسان
جهو کهي باهوش ائين مرد خدا جو

ڀڳاڻه مه نشس ڏيئي تو سر شماري
سڀي ساري قريشي خانه خانه
نفع ساري ڏيئي گهي ڏيئن مال
ڏه وقت مائده آسي کهائي
هڙڪ ٿئي نه غلام ڏڪر سئي ڏر
ڏهن جهڙن نه ڏياڙن نعم ڏه ڪرن
ڏهن ڳالس چيه آسان نم نتلن
ٻنهو ڏر خواب ڏيٺو حضرت خديجه

نوتيه بهر تيو اميه لڪنه مال
ڏهن قدر حسن ڏنو نڪ خزانه
ڀڳڻ ڏيارو ڪرن تم شاد خاطر
ڏئي روڊڪ نه ڏياڙن مشر نواني
سه سارن ٻبرني آڳا سڀين
مڪس اندر خديجه شاه سڀين
ازين ٻيس تحفه عالي ڏيئي پوڙ
ڏيڪ پردو نمس لڪين خديجه

ڏر خواب ڏيڻ حضرت خديجه پيغمبر آخر زمان تعبير آن پرسيدن از ورقه بن نوفل

غرض حضرت خديجه ڏيٺو ڏر خواب
ز نورش گيه سه نوراني زمانه
ز مشرق تا مغرب ٿئن جهانن
ڏين تعبير اکو ئي جهوم مه ڪار
ورقه نس نا آسو دانا هر ڪار
اکو تعبير ڏينم داره ڪاره
ڏٺس لڳڙ سر خوشي ڪر نه ره پاڻس
سي پيغمبر ڏئي ڏاڻي ڦوٻا ڳي
پڙهي ڏني مي پڙهي ڏني مهر غم
سي سارن غمزدن غمخوار آسي
ڏين تس ڪن بدنا پڇا سو امت
نشانه معجزه مه باڪيا جهو ٿس
مه ڏر تورات نس جهمت نشانه
نسند اسم مبارڪ جهوئي محمد ﷺ

جهن ڏر خواب آن ماه جهانتاب
مڪس گو پرت گرس آن نور جاري
يه ڇهو حضرت خديجه نصف راتن
پتر بوئي آسو تس نورانيت خوانان
ڪرن سوئي خواب ٿمني نشنه اظهار
ڏيس نم بو الهوس خواب پسيار
لبڪ پيغمبر آخر زمانس
ڏيئي حضرت خديجه چيه پاڻس
تهندي ٿي ٿيه گي پيدا ره عالم
به نورت از ازل جان ماهي فرس
مه ڏينم داره ڪن ٿهرس جهو امت
ٻس نم نو ز مباني نور بده
بهر پر رحمت جهوم نه بابي دانه دانه
ڏر نه ڏه پر نمس هيٺ مو ڪلاوي

ڪو ڇه اندر خديجه آبه زن ماه
پس انگه قبه ڏر عالم ز ٻاري
سٺها خو ننڊ ل سين بله گيه بيدار
مسخر تس ڪنوئي ملڪ جهانانه
مه ڏٺهم ماه بوانقي ڏر ڪناره
مبارڪ جهوئي مبارڪ جهوئي نه صد بار
ڏنوئي ڏانن ٿيهوئي روز نه لاوي
پڙهي ڏينم به ڇها تعبير خوابس
سي سارن مرسلن سردار آسي
سٺها پيغمبرس ڪن راهي فرس
جهو ڪو نا ه عمره ڏينم نا ڪيا جهين
زه گيا ه لانڪ سو ڪو ناه برگزيده
اول از قوم هاشم جهوم نسد جد
پڳاه ڏئي جننس ڪن نا ڏاوي

دنیم چھوی ایوہ زٹھ تس پایانہ
شکرلب گوہرافشان نرم گفتار
دِسے آمنہ بابس عبداللہ نا
زِ فہم مرجان نایاب گنج بود
گنہگارن بمحشر دی چھو سامان
توے دِ روزِ محشر آسہ قاضی

ہیمنس ہیٹ نہ سایاہ چھو ستھ زانہ
مکی عربی قریشی بیٹر بیہ
چُھ رہ ہٹری چھو بیت شہمس سلام
تمس تا الیعین شُدا چھہ باقی
انزن ساری نبی تس زیر چلان
ہمیس تعریف در توریت وا

چھو دِ رہ فتن ستھاہ سوی نزر فتار
نمس منز آسہ تس میراث تعمیر
چھو لکھمت تصنیف بستیج بود
چھوی بہ حوض کوثر آسہ ساقی
تمس ہیٹ حضرت اللہ چھو راضی
سو چھوی مخفی چھو نہ زِ آشکار

شیدا شدن حضرت خدیجہ در حب آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

بین حضرت خدیجس شوق بسیار
مُدانیر م نیم حضرت خدا نس
گیس شیدا ہا آن روی محمدؐ
گیس فلو الباز ذوقِ محمدؐ
بو چھس گمراہ یارب وِ کتھ نام
خواص و عام ساری منگہ ناوِن
کرن معلوم نم از روز تا شب
موکل آس لبرین تم دِلکہ چار
فنہر کن گاہ بیگاہ آس ایوان
ینہہ زہ ماندان نغمہ ترنش بو آب
منیم شو چھس زلیخا بفس بیت
دوان از جان بسوی حق تعالیٰ
بفضل خود خدیجن کر نکاشاہ

مِہ چھم دارہ خزانہ چھو رہ نہ دیار
دِسس بامنت نیت کرہ ثم مہ
بو چھس بیتاب ازروی محمدؐ
دلم پُر جوش از جام محمدؐ
مہ نس پیغمبرن نشہ و انتا بم
انن زہ ماندن نمی ہم قوم محمد سن
کرلہ تمہ حیلہ تس کمہ در المطلب
خدا او لومت جدا روزت کہن نہ
ہنس جاپس منز ماند ولوان
اگر پیش از نزول حی زند بفت
قسم عرو بس کرس بو پیر لگن
دِیان یارب سو مشتوق کر چھن بو

مہ نی چھم فی کری ساری فدا نس
بان شادی سو ہا دی کرہ ثم مہ
دوم مہ سینہ از شوق محمدؐ
بو چھس بیتاب از نام محمدؐ
امکس اندر خدیجنؓ ہارہ داوِن
نمکس اندر محمد ساسہ بد آس
چھو لکھومت حضرتن ہند آس نا نار
بوان رتن تھن منز گاہ دِہن منز
خدیجہ خوفہ تمندہ آس بیتاب
بہم ژٹھ دولتاہ کیتراہ ہیم ہفت
نہے پاٹھ منتظر آس کینہ نکالا
سو فی طیش گیس از جان دِ تن بو
بولا گے راژہ ہونرس الہ وافیا

تعمیر کردن حضرت خدیجہؓ و ملاقات نمودن با آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

پسند حضرت خدیجن بنیہ تدبیر

کرن ترجار سوی مکہ تعمیر

گمت چھوم بابہ رپھ لس چھ پابن
پچھوس طالب دل جان دیع الجلاس
تفیبسس سر گوشتہ سایاہن
بیہ یزت جیز ناہ کو ناہ اُن تس
تمس گژھ ونہہ ادن کرمی در

نبے جامن بولاگن چھوپنہ صبان
فلک ساری غم و غصہ ونن تس
خدیجس بیے خبر تمہ تن سا ملن
خدیجس دل وُس اخو چھو نہ ہارن
بیہ پتش ادی من تخنش پراس
کرن تن شادی نہ ہنو لس غم داری

دوازجان ونبدلی بیزار ما لس
گوُس دل تہ سٹھاہ غیرت اُن تس
گو فتنہ کیفیت ساری وین تس
والس گوژھ محمدؐ یور کھارن
نفیس و اتنا ون بر نیتھ کنوی

غزل خواندن حضرت خدیجہؓ در نعت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

از گو منور کُل عالم تے

دلکن زخمن چھی مرہم تے
فرشتہ کنہ سینی عرشک تھمن تے
ملکن آنز آسہ ہر دم تے
دو بعد ماپچھ مسہ لس پیالہ زمزم تے
حاجت کیا چھی تی منگنم تے
نبیس فکراہ خاصہ آیم تے
یارب عاصی اُمت چھم تے
یارسولؐ چانی چھیم قسم تے
ہمت تمتنز عالی چھم تے
آدنہ کُل پنزھ کونہ آیم تے
مدینہ چھیکھ کنہ مکہ معظم تے
بکہ ما مکہ چی رائے گنیہ یم تے
بنیاب وچھ ما بیت الحرم تے

دمہ دمہ تمہ تے معبودس
دمہ دمہ تمہ تے معبودس
جایہ جایہ گلزار گژھ نارس
مرسل اٹھنے دل سایس
فلکن دروازہ وتھ تھاولس
کمہ تنہ سر آسن تمہ با انس
از زبان فرنت پانہ بلولس
مغفرت عاصین تمہ منگلس
شب و روز ہندی تمہ ورس
یس آسہ مائل درودس
مول موج مہانوی فرانس
نفس ہون لاگلس گرزابس
ہیول گوم لولہ چانہ چھوپنہ حس
دار چھو منہ لایہ ما تھاہ نارس
خوابہ پاٹھہ واتنا منز کعبس
دمہ دمہ تمہ نو معبودس

لبہ سان درتہ پرم تے

بلہ تمہ وادی زلہ تمہ غم تے
انبیا تہ اولیا چھی سرخم تے
فرشتہ کنہ سینس عرش اعظم تے
ہر گار سینکا دہ محرم تے
پایہ بڑہ دارہ مای جان چھم تے
ہمدم آسوک اتھنوک غم تے
ینہ منز نارس تمہ ذرہ تمہ تے
نس ہٹ حرام نار چشم تے
زوجان ندہ ہس تنہ گژھ تمہ تے
زانمنہ پانو سمسار برم تے
خوابہ پاٹھہ فتبہ اکہ رنی ما تمہ تے
ہر دمہ چھمہ ما آب زمزم تے
نالہ منتہ رٹہ ما ساری تھم تے

بکِیہ عرفانُک مے چاو تم تے

پیر میانو حضرتِ غوثِ اعظم تے
بےہوش لۄگیس رسول بنِہ شبنم تے

خدیجہِن نراو غم تہ گیہ مسرور
مہ غمبر آو گوتناہ گیا پیوم مہ
کران سو واچھ گیا تہ ہیوتھک
مہ چھم شہر منتقس کُن ٹہل مال
یمِن سارِن زنہ ستہ ہیم مزدوری
ژلی غم نئے گژھک یکبار خوشحال
یمِس مردِس زنانہ آسہِ نو لچہ
زنانہ چھس امانت ارِخانہ
زنانے پیٹھ چھہ مردِس حکم شاہی
غرض آلوو سزا یاسے آسی
یہ بونِتھ زن کلم آسے حضرت
غربس ہیکس نیشہِر دیمہ کُس
دیوان حضرت خدیجہِن وسے مال
پنز جہوس چھمتوی تس زحمت

ثبت روز بمکری چھوم ناوس
دمہ دمہ تو معبودس
جبیرہ نصف کرس دیوانس
دمہ اکہِ بدار ناو علیس
دمہ دمہ نم تو محبوبس
دِیُن تس چھی نہ میانِن چھین
گیسہ چھے حال ٹاری تیتِ حال چھانوی
زیین مُلّت رہ چھنم گوبدِیوت تھک
زہ سارِن بِلکارِن نقش تھاوت
دِمے لوبا ترنہت یمہ آلیری
کر کنیہ زنانہ دِل بلی زہ
گرِ ایژ آسہ نے سنی سوڈن
زنانہ آسہِ گاٹج تیوب لاگس
چھوتس اُتھ تسہ فکر کُن بدگاہی
سو مطالبس نہ تت کُن میل آئے
نظر تھاوِن بلیث یا یی حضرت
شفیقانہ چھہ مہ امم دِل موجی
زہ میانی تم کانہ گژھہ بدچھی اقبال
ابو طالب پنز عاتکہ یمہ عمہ

ہمتس چائس گیاہ گژھم تے
چھارہ دِزِہ نارہ شیتانِہ نی نام تے
موکھ چانو لوثت چھیکہ بِلیم تے

تہ دیشت یا محمد دِل دۄم مہ
زہ لکھنا پھر سوا مال میانوی
زہ میہ بانس الیسی نے گژھنی الحلل
بمالِ خویشتن مختار تھاوت
بسو ابر گژھک یکبار دو بار
نیمی نہ پریشانی ژلی زہ
زنانے پیٹھ چھہ مردِس کار خانہ
گیہ طالب گیہ مطالب لاگس
سخنگوس یہ کینژاہ اِی آسی
یا فسون فسین تس اژ آسے
پُچھیس مسکنت تکفل المیم کُس
مہ کُس زہ ماندم نکاح دینہ عالوی
دِیُن حضرت خدیجس دِم زہ فرصت
بُزرصن چھوم تمنی خصف یہ یمہ

اظہار کرون آنحضرت گفتگوی خدیجہ رض پیش ابو طالب و عاتکہ

بہوت یکجا ابو طالب تہ عاتک
سو دیشت نار ہنزنک منہ منے
زسزا یای و زنک قصہ حالی

کھوان زنم خورنی حضرت و ایک
وُدک وارہ تہ کرہس تماشہ یوس

برادر زادہ ہتونک بر نیتھہ گنے
بروہس لول کرہس بوسہ یوس
سین دلشاد نہ اننک خوشحالی

خدیجن رض نیوس پانس برونٹھہ کنوی
دِین زُھن غم ژہ زاوِن خوشی کر
دِلوہس اسے پسر ید چھی ژہ برکت
سپن راضی رٹھس تِمسن چھہ زِکار
بزرگ زاتھ پوچھیس دِ شہر مکّہ
یہ پہنز زانیہ پروردگاری
پننس ملجہ مالس تِگ چھہ آخر
گنڈہ ہک نار پانس غمزہ آبہ
زمن نش گو تہمت اتھر اٹھاین
اَمی جبلہ پوشہرن کرہ سیلاہ
صنا دید قریشی انکھہ ساری
امیرالمومنین فاروق عمر رض
ولیدس آسو یہ سفیان ستی
نمس تاہ میسرہ کیاہ نوش نمراہ
بخلوت سوی خدیجن منگناوِن
مہ ڈیٹھم نمہ الوانی دَر کنارہ
بشارت تمہ دژم سوئی محمدؐ
یہ معنی خوابہ میالوک چھونہ خالی
اگر ہیی علاماتِ محمدؐ
خدیجہ چھس لسنزاونے اکنزاہ
اگرہ پیش از نزولِ وحی گیرم
تمس ڈ ولن ید رشاہان سردار
مہ از طعن زنان اندیشہ دارم
تحفہ تہمت پیم در عشقبازی

پوڈلشت آونس کو تاہ دلوی
گژھک ید راتش میانی بیت شام
مہربانی سینی کرفی ژہ شفقت
ژہ گژھہ دولہ امس نش آن مزوری
پوعالی چھوس مزوری کرپو مکہ
کلید کعبہ مے میراث دانن
تفاوت رگہ نو تہ رگ چھہ آخر
مہ امرس ممدس سروانوی چھم
خبر حضرت خدیجس رض تاسا دلن
خبر بوزت خدیجہ گیہ خوشحال
کرک شہر دمنفس کن تیاری
زبیر رض طلحہ رض ہم عثمان رض غنی رض
چھہ تمم سرداریس ژ آس کینی
سولنس نش ہمیشہ ہم پیالہ
بہ اندرم سبر نس نش باوناوِن
دلک آرام نیومت چھم مہ خوابن
امس نش چھم الولی ابی محمدؐ
ژہ چھوک دانا زُمے کرمے مہ اظہار
کرِت راضی دمے انعام بیحد
سو بُد آسی بلند اقبال میانزی
بدست آید متاع دلپذیرم
ژہ کر امسند نشست وخاست معلوم
درین معنی تفکر بیش دارم
ژہ تن سپنن مہ پسند چھم گمانہ

پوڈلشت نِھراوِن کرسی زر
دِمے پو پانژہت دِرہم ژہ انعام
ژہ گژھہ افرادس عالی چھہ سرکار
فشکستہ نل سپن اتنک کو دری
چھہ جاہ میانی ملک سوا ساری
ولیکن مول میون ھوممتہ وانن
پسر یدوے پوزِہ ہا یہ ودِ ترایہ
توکل کرہ پس کیاہ ما نوی چھم
مزوری ہند دِلس مہ چھہ ممتہ میلاہ
ہتول شہر دمنفس کن لدِن مال
امیرالمومنین صدیق اکبر رض
ابوجہل و مغیرہ زِدر زنی
خدیجس نمہ غلامن اکھ عزیزاہ
تس اسباب ساری تس حوالہ
دِین تس سر نِے پر چھرہ دارہ
نمک تعبیر ومنت چھہ بابن
بجائی یب چھیم کرمے ژہ حالی
تفحص کن تفحص کن دِرینکار
سو بد آسی مہ از جان چھم عزیزاہ
زنہ سان تس فدا چھوی ال میانوی
لبی پیغمبری بامنت سو سردار
ژہ کر ساروی زِ دمغ زاسنت معلوم
ادے کرمے ژہ سپنن کارسازی
سو آسیا علم غیبس کیاہ پزانہ

مِہ نِنْش کڈِزان نِتھوی نِتھو آسہ اَک یاک
اَرِس نِتھو تِسو بہ تِتھو احسان کرزِس
حکم امسُند تہ پٹ تھاوم مہ جاری
لِگاہ نِم ساس لوکہ منگہ ناوُن
مگر حضرتِ محمد آسو غمخوار
ہران آسک ہمت نِم دِر تفکر
طمع ہم اک کروی دنیاس مالس
دریغا میل مرجی کنتھ راوُم
خدایا راوہ ہم نے مُول ہوجی
نِمِس یلہ موج لے پہِس مول آسان
ابوطالب نہ عاتکہ آسّس بوزان
جگر زالتُ ہکو کرجان دوری

سونے آسم نہ بِل ناخن گرتھم کریک
بہ سر بادی نہ لِنش جھیک میا تو ہمراز
کری یم امر نِم مالُس تہ ساری
انک نِم خرم و خوشحال ساری
ہمیشہ آس نِم دنیاس بیزار
زِ دستِ مانیا بدکار بسیار
جو وحشی دانہ ڈلینت لگیتو زالس
بابن منزل مراد اخت اندرا
رِتمی آسم بو کھس جھس مہ باجی
ہیٹن مالوی نِتھوی مہ تھا ہم کر
دیوہس دمہ آسہ جھوک کشن نہ کران
رِتمو دیو مکہ نہ غیرت کر بنم بِٹ

زہ سینٹی غیرزانی زان کرزِس
اَرِس منزلِس کڈِت کرزان سرفراز
بہ کِت نِم میسرن دِرگوش تھاوُن
کران شادی بطمعِ مال ساری
زبان وام سبہ زلن وانہُ دِر
مزدوری بہرائن دنیائی مُردار
دریغا پوچھہ ات اقرار تھاوم
دریغا قدرِ من شناخت اُورا
اُوے گوُنت بِتمس مول آسان
مزدوری بہانہ سوج نکھ تارہ ہم کر
کرد موقوف اس چانی مزدوری
خدیجس لِشہ جھم اقرار دلو نُت

رفتنِ آنحضرت بتجارتِ حضرت خدیجہ ہمراہ میسرہ لشہر شام

گنڈتِ رخت سفر و داستان
مکہ لِشہ دراِی نہ منزلس اکس ناتِ
مِہ نِشہ نیرت امانتدار کرزان
لزان اونٹس اکس زرّین عماری
گنڈلن نِم حضرلِس شاہانہ باٹھی
مغیرہ بوجہل خوار و خجل گو
مِزدراہ بہر سودا آسہ دِرتُت
خدیجس آس دِونِس مال گالتُ
نمک کھیمنت لِشد و تو غیرتن جوش
گرتھونِس نِش جھوی مغزان حرارت

قافلس سیت حضرت درای پادہ
خدیجن میسرس کرمُرد وصیت
یہوی سارِن ہٹھن سر آرزان
سو میسر پیش حضرت او یانہ
لعزتن ہہ ناون دِر عماری
ابوجہل و مغیرہ میسرس تو
سو کھارن بر عماری کتہ آمنت
کران جھوک خرچ بیجا مال تمنُد
دیوک نِم میسرن خاطرِش خاموش
قسم دیو نک گرتھو دِتر بِس فی الحال

سٹھاہ اربابِ مکہ قافلس سیت
دِلس منزرِٹ امانت تھوہی کنت
بزبر حکم میسر آس ساری
انُن رخت و کلاہِ خسروانہ
سٹھاہ بوبکر و عثمان نیادِل گو
ولیدان دِلپ زہ سینٹن آسہ بوزان
دریغا آسہ سارن سینہ زالتُ
امین آسو کہ جھوی دبال تمنُد
بہ بوزنت میسرن گر کیا نیزارت
مِہ کیاہ غم تمند وی جھو پنین باک

مِہ چھوم حضرت محمدؐ دوست زادہ
مِہ آسوم بابہ مسند یار جانی
بہ بوزِت دل دی دکی کوناہ حسد آک
بکینہ گو نمن ددان پارہ پارہ
بہن دفتن دوان نم دو خیمہ
کران آس ات اتش مصلحتے
سو پیسرہ چون غلام حضرتس سنت

مِہ چھوم معلوم مسند خاندانہ
بہ چھوم عالی نشانہ بونہ زانہ
مغبرن نہ ابوجہلن کرک آک
نشتھے پا کھتن بکان گی تا بخیدہ نونزا
بکان یکجا بہان تم شورہ ہمہ
فتنہ ٹھہر اتہ کنہ زن ہرت لبدن

بہ ڈلیشت چھوم سٹھا غیرت الولنی
بہ آشم امر امسنہ نی بو مانہ
پتانی نم ذرانی کشہ نارہ
حسو بلن کیانہ غیرت بسنہ رسوز
گمر چند یار چنک معلوم قتے
مغبرنا تہ ابوجہلن بلیدان
دراتنا ہی سفر نم منزلس ناں

دلو دادن ابوجہل نہ منہ چاہ رابعد لوت حضرت محمدؐ صلی اللہ علیہ وسلم

ازان منزل مقامسن نام کمو ہا
دلس ہٹ تیھونہ گرشی فاتش بہرس
بہو اندکن دموس خیمہ دوری
کرن ہم نرلشہر یابت مصلحت بوز
شبانہ گے نلادت آمی چاہس
زمن کنہہ چھونہ معلوم آسن زہ خواب
بگاہ وائی منزلس ہٹ کارزانہ
خبر کنہہ چھمنہ چاہ آسو نیے
جان الگ زٹنے تم پان مارک
بس منزلس بکو فی الحال للانہ
چھہ آکبس تان پکین دنہ پانہ منزل
ابوبکر و عمر عثمانِ عفان
دپوہس آبہ تیز دھر کنہہ تاب انو
فرزماندہ کران تقصیر تقصیر
مارہ کس تنس سو اللہ بس نہ ہاری

براہ رہگذر نشہ آسو کو ہا
ہمو مخفی نبی مشکن اندر آب
چھمو اس آب پالسن نعرہ زوری
ابوجہلن گوڈان رہبر کدان لوز
چھہ ہیم نو نگنت خبر روز کنہ زہرس
ابوبکرو عمر عثمانِ عفان رضی
دچھو کنہ برونٹھ ہت آوک نشانہ
نہ چھوس سوی چاہ ڈیشان لے نشاں
کرشمہ سیت خون ازبیرہ ہاک
رہبرن میسرس لش دلو نہ زوری
نہ بوزت کاروانس زاو زلزل
دپوہس آبہ بوز دھ وتھو فتو زہی
سو چہ تابو کنہ آس آب انو
ابوجہل نہ مغبرہ خویش نہ خورم

ابوجہلن نہ لبدان دلو مغبرس
کڈ و رہبرن کران سوی چاہ نایاب
نتنہ ہیتھ آب چھو کنہ تا بہ بیجر وز
زٹلک کل نہ کرک سوی چاہ نا لیمہ
ہمو پانزان نہ ہمن کتو نیوانی آب
ببک جاز وزان تم میسرس ساں
الونک رہبرنہ دپوہس آب گتے
نہ بوزتہ شورد تھو درکاروانہ
ابوجہلن ذوک نو گبازہ مارہ
تیے نیرو لسو کنہ آب دوری
سو پیسر پیش حضرت آنہ لاران
کدک خیمہ بر حضرتِ محمدؐ
نہ بوزت پام نا مرت گر بیو گگیبر
ہرن ہم نزلشہ یابت اسن چھہ خورم
پھٹی گرد رسمن رلس منو ناری

سو پاڻ ئي پالي پاليس فرزند دشمن		خدا الهين دوست تنهن ڪياهه ڪري دشمن

ظاهر شدن چاهه وسرنگون شدن جائي بحيره راهب بمعجزه حضرت آنحضرت صلعم

سو حضرت آيه پاڻهين آسو غمگين
سو ڪل آڏو درسخن ڪرڻ مبارڪ
تنهي اسناده روزت کهڻ ناوو
ڪرڪ عبداه سين دلشاد ٻاري
بغيرت ڇهوڪ ٻاطن نار ٿني
تمس نقشناه دلس منزداره پيئي ٿهوي
ڏهين ڏينهن دل لڏو ٿيڻ ٻراب تم گي
شب روز يڪ مقاماه درانبوي
بحيره ناولس پيري اندر آسو
مڪه تشه دراز قافله هيٺ سو بمر درٌ
پوتل پن سار سر خم ڪرڻ هو آذران
ڏران اشنا پٿهرين ڪنه سين هل
ڏڇهان ٻاهس کهسڻ هيٺ آن بحيرا
بيڪان آسو ابره زرڏو ٻرڪار شانه
ٿري ظاهر ٿسند گيمٽ نشانه
ته ڪياه زانڪ وڇهڻ هاٻاڏانے
صلاح زاني تمڪ ساري ٻوگره
شجر سر سبز ٿئا ساري معطر
ڏپوڪ تم راهبن اسے ڪارٺے
ٻرس پيٽ روڏ ساهي منگناڻن
ڏلس پهه ٿنڪ تمس تورابين جهانسو

مرن تم تر لشه هيٺ بيچاره مسڪين
ٻرو پڇهن يا محمدﷺ سٽ قوم زاد
لبو ٿنهن آب تيه دلشاد ٿهاڻ
حسو ڏن گيه حاصل روسياهي
بظاهر آس لے ڏزت برو ڏيٺهه ڪئے
شب روز آسو هيٺ بروڏهه ڪئے
ٿهيڪ مشڪن لهيت منزلاه ڪرڪ ڄطے
ڏرآن منزل ٿجهڪ تي ابن خاماه
سٺهاه ٿلس مال ڏولت سيم زر آسو
بوذٽ ظهر واني بين مڪالس
بله تبه پاته حضرت تم ته بوزان
سپن منيت تمس ٿوابين خوايش
پوان از مڪه ڏپوٺهن ڪاروانه
ٿمه در نور ابين ٿرٽ گم تصديق
مگر ٿو علم غيبس ڪياه بوزانه
ٿسنا روي مبارڪ گس ٿه مادي
سو پيغمبر مه پاڻے گرڻهه ٿيره
هيمان الحفظه قولے لح انت خنيس
ٿهو رانس کهيو فرمان مياڻے
بخوبي راهبن ڪرنڪ ضيافت

ڪلس ستين ٿو ٿوڪ ٿشٿ مبارڪ
نني ڇهوه چاه از غيبي ٿو آنه
کهنوڪ ٿٽ جايه ڇهاما دراجاري
ڇهوڪس معلوم تقدير الاهي
ميسرن پٿهو عجائب بله ڏپوٺهوي
حسو ڏن ڪارٿٽ ٿرٽنده سيني
ٻيا هانو اندر آيوڪ يڪنڍي
سٺهاه ڪامل سٺهاه عالم ته دانا
ٻران نور الهي ڪران العريف مدرٌ
نظر تمس پيئي هيٺ ٿنجا لس
تمن آنداڏ نره هيٺ ته فنيٺهه ٻوتل
به معجزه جهوي نبي آخر زمانس
به آسن بر نبوي ٿي ٿم ڇهنه باته
بمن ستين محمدﷺ آسه تحقيق
ڏليڪن لے ڏي ٿسند جهيرٿهه نے
ٿرڍهي جانبا زياه ڪرنهو ته راوي
ڪلس سيٺ لشٽرت بيوڏهه ٻاڏمعزز
بميوه پخته ٿند يام لشٽ لوڀمس
پوتل ساري بيه اسناد ڏٿهاڻن
ٿسمٽ گے ڏبره اچهي لے ڏحضرت
ابر ڏپوٺهن ته سيني ڪاروانس

پوءِ اُستانہ ڏٺھن برقرار
ھمس ڪياہ نا ڇھوي ليس لنڌہ مالس
ڏپن ڪرمزمہ ڇھيم ھمتني ضيافت
پوءِ خالس پوءِ نل لنگھ ڪن رستہ آ
بڙيہ پاي حضرتؑ لوسہ ڪران
غلام ڪنہ نھاون پيشڪش تڙ
اُدہ پنہ بر لنٺہ ڪنئي وڻ ڏنو واسو
بيہ ڏنہ آس واٽان نابيڪ ماہ
آب نت جابہ جابہ آسو آسان
ڏفرنہ گئي تني مرين نہ ڪافر
اگرہ ڪاھہ نمہ ڏنلي آسو پڪان
بہ بي لسني نہ آسوي سار لياب
ڪُہن فيو آب بہ باران رحمت
سپين نا پونا مشڪ محمدؐ
بہ وٽ نزديڪ آس پرخوف بيحد
دمشقس ڏاتي حضرت مختصر لوذ
مڙوي روڪ ڏڳن فونڪ خداين
بڏي لس پالسي ليس آسہ بدخواہ
مڙي ڪنھہ آکھنہ ميلس جھنگ ڏيار
بہ ڇھي لازم نصيحت پاڏ ماني
نوڏي ڇھي ٻڌ بڏي ڏاين وٺي نہ
کھني لس چاہ بيسن نت پانہ گرڌي
گرگ ڪيڙاہ نمہ لس عجز زاري
ڇھ گرڌان تان مل انٺڪ ڏيا ڏبہ

نمن ڪن راھبن ڪرنڪ اشارہ
ابوجھلن ھنن نام محمدؐ
سپين تڙن ڏہ ساري ايڪہ حضرتؐ
پڇھن برنڊس تم ڇھر نبوت
سٺاہ نس ھوڀل گومت ابڪ ساٿ
سو ڪياہ بوبڪر ميبسر شاد دل گو
پڪن آسوڪ شبانہ ناف تڙو آسو
پوسئي وٽ ڏور سئي آس راہ شاھي
نٺھوي ھيو ڪوٺھہ نہ ڪينسہ لپچہ لمان
لپچھ ڏنہ آسن ہمت اونٺ بيمار
ڏوھين نزان ھن ڪھمت فيرنن ابن
سوميبسر ھنت امي نہ ڏراحضرتؐ
زمين سر سبز ڏرھر جيز وسعت
بہ نزنہ پڪ شتر بلہ و انو بيزارا
گيہ آسان زرفتار محمدؐ
بہ ھن آسوڪ سٺاہ ازراني آڪ
پوڪن خرن اُدرہ نمني نا ڏلاين
بہ نيرمت لوہ آسوڪ نکھر ازان
ڇھہ بدخواھن بڏي پانس ابوڪا
بہ ڪن ڪيڙاہ مہ ڏنل استنزي ڇھم
نوڏي بي پيرسي ڇھي ڪنہ لئي نہ
لفع ڪنہ آکھنہ خمنڏن تم گئي
ڏکھي ھھانت يڪو يڪجا ون ساري
ميبسرن حضرتس لش وڃن پھي ڪنت

پرڙھن نم راھبن نس لوڇھالس
اُسہ نننہ نکھامت ساحر ڇھي ڇھي
ڏڇھان راھبہ زانک اندرپاي
تڙن ڪلمہ شھادت باز شرمت
زر ڏنفرہ برت آئن سٺاہ گرو
مغيرہ ڏبوجھل ڏوان نخجل گو
دمشقس ڪُن پڪن ڏہ روزہ رات
راڇھ نت نوقحن جاين پياھي
اتي ڪن ڪاسہ ھزم آب ڏافر
ڪران آس پوي نمسنز زان ڪيو ھين لا
ڏھين منزلن پڪن ڏون جاني آب
ابوجھلن تڙن سوي رنجي وٽ
لُسہ پوپاہ ڪران آسوکھن نہ چين لنہ
ملوڪ نس ڏست رحمت زلوسہ آزار
سلامت ڪاروان ھت لعين روز
ڪُنن آسوڪ بہ ڏلول نت ڏون گين آڪ
ابوجھل ڏمغيرہ بعد يڪ ماہ
بہ ھنو آسوڪ نني ميولڪ نہ گيران
ڇھ ھدبنس بڏي پانس تي لني
قلي مرت واعظ مھ ڏمزي ڇھم
ڇھ نرڪت ڪامن منزل مہ تڙھي
کھوڙن نل ميبسر ڪوڇھني پران بي
ڇھني اسہ ديار مالس نحوار ڪيھ
مُشموذ فرماھس ڇھوي بيا لو رخصت

د شفقس کړن یکټینت آسن ترُکال
بهنت تنها سوا از اغیار خالی
هُوره پچهم لله زل خور رګ ثاره
ټعره پاټه ها وتم لور رخساره
ښهر خا مېښکله تحر اسراره
صورت هند رګه سوداګاره
زلیخا چهس پوخریداره
پیر کښه الوتهم میرښکاره
همه نا عاشق آمه خماره
ګوښن وهرن چهوی بنزاره
شمع صورت ګوت کال پراره
صدره منره کهارمک رشهیاره
پژهلازه دنیا هس آبی دننهاره
کارګو ګپ نه لټ چهونه باره
زما لذت مکه کښه مدینه لاره

هتهوی سوا آنمن آسوی کښن مال
سټهاه نس لوله نارن لخ ذراتوی

غزل د نعت آنحضرت

زهټه نش شه الس آیس ته
منتظر رونیت چهس هر سو
شاه یوسف ماه کنعانه
نېز لایلهم از قوس ابرو
بادام چښم وکر جادو
لد شه لعند شن دېنمو
دماه راجتنقس پروانه
کمه بازاره مول کره بو
هوی کر سنید سیاه ره
غافله نبرال ګو غافلو
یا رسول علیکس نبی الله
بله ها چانه دیداره بو

خدیجه رض بر سر آن قصر عالی
کښېره سینت هنولس د ننلوی
بله ها چانه دیداره بو
بله ها چانه دیداره بو
ګټه منزګاه پهو چانه انداره ״
غصه نزاد لیسه ژاود انتظاره ״
خوابه منزه کرنهس پوخریداره ״
سیرکس دنه ګو جګر سس پاره ״
بمبرنه نبرزل چهس بیماره ״
زنښه کونه بلبل پوښه بهاره ״
ذره نا نزاده نا اشیحی داره ״
نیره کس سوی بها همه سیمساره ״
مېی ګتهه فر لقس آماره ״
هنګه منګه نبرن ګولو لحی ره ״
حال چهوی روښن چهمنه نظاره ״

نامه فرستادن پیغمبر بدست حضرت محمد بجانب خدیجه رسیدن او دیګر وزنیش خدیجه رض

خدیجه رض مېسرس تس تحتوی چهوی
فټی پنه کینسه لښ سرتها وتدی ګوتش
خبر لکهم ژه ساری دانه دانه
په ساری کاغذمی برط لکهونه روانه
خدیجس لښ لو ان لیس آسو پیغام
عکس اندر بیاکنه مصر لاره

سوګفتناه تم لیس منز کهنتمنوی چهوی
کښنز دنمی بمه بوی آشنائی
بهوی کمزرل ژه کاغذهم ته
بوقت بازګشتن کارتانه
ودالن آسی نهس اک ال مطلع الطعام
خدیجس رض آسو اوښتاه نبز قیاد

کمس ر نومنت خدیجس چهم ګ کته یا هرتش
زه کر معلوم بدے پژهنه آئی
مېسرن آغه ستر کښت تهاوم باته
خبر آسوی خدیجس لښس لدائی
مېسرن لکهو سلامت آس واله
پهوی تم مېسرن نیښ سیرداره

لکّڻ خط نه ڄاڻن اُنهيءَ سواءِ
بدستِ خود خديجه رضہ گڏ راڻو
انهيءَ ڪاغذ ۾ هئا وِيانه ذمه
مٿي جهوم لازم محمد ﷺ تي پاڻ پرڻن
غرض حضرت محمد ﷺ ڪرڻ ڏاهي
رِڪان ابليس تي پئو وقت بيمارين
بره زنڊ لابنس شيطان سڀڻ سيءَ
ڌه گڙهه ڏلول رڳه چارئي مينس
خديجه آسس ذرت چشم در راه
نه جهوم آرام نوهڻن تم عزيزن
محبتہ سيت گهر آس بيتاب
ڪڏهن حاجت ڌه جهوڪ قاضي حاجات
جهو مطلب طالبن هنن قصه ٿيڻ
بهت برطاق از اغيار خالي
در آن اثنا نظر ڏاڍن بره دور
پوان شخصاه جهو براشتر سواره
ڪنيزن کن ڏيان ٿي آس پامرت
خديجن سوئي ڪوشنه برزه ناوڪن
برزهن تسن ميسرن تش راڪ ڪڙي
خبر ڪنهه جهمنه ڏاوم ڪوچ بني
ڏوا اشتر سرخرو ڏنس الغامه
ڪمس تش ڏانه خبرت ڏره رتي
ابوجهلن مغيرن خنده ڪرن
اڏه منزله محمد آڏ خبرت

ڏيڻ تس پا محمد ﷺ ڪرنياري
ابوجهلن ٻُڌس اُن ڪيا جهو معني
مٿي جهوم معلوم ڏلول ڦرت پوهمه
عاقلس اڪ اشاره آسه ڏيڻن
هٿوڪ لاڻن براه چار ماهي
رٿن لوٽس جلو تم ڏونه ڏالن
براه راست لڳو حضرت محمد ﷺ
پڪان آسڪ ملايڪ سيت سيني
ڪره هاعبشليل ڏلشه ڪرماه
سڪس ساعت لسنر لوزه خبر لو
نه نس آرام رڏزونه لشب خواب
ڏوان اُنس ڏهس ڪنهن علامات
نهڻ ري خبه سيني ٿهو کسي نا
ڏلس تس نا رڳن ٿمت لوله نازن
جاناه اڪ ڏهڻن چڙن ماه پرلوڏ
امس ڏلشت ناڻ جهو مثل ڳواهي
ذ در حضرت محمد ﷺ ذاو پامرت
برن ڪاغذ بله نازنخ جهولس
جهو لکهومن ڪربه ڪاغذ اڪ ڪڙي
خديجن ذالو صحبس در امنوي جهو
لکهن تش ميسرس خبرت نه نامه
امي الخط ڪرن خبرت روانه
سوميسره پيش همه ڪهارن
ڏيان آسس ڪره ڪرزاه سانوڻت

به خط ذر شهر مکه ڏانثاڏو
محمد ﷺ راه مکه ڪوه زاقي
ميسرن پوسه ڪيا جهوم جلاڏن
غرض آسوس اتي جهو ماوڻت ڏيڻن
نندرِ غالب سڀن تش نهسوارس
حڪم ڪو جبرئيلس لا تڙالن
نداءِ حق سڀن روح الامينس
پيڪ لخطه لشهر مکه واڻي
ڏيان آسي نه مي داين ڪنيزن
پهم ڪرنه تسد موکهه ڏلشه ڪرلو
ڪران رانس نه هس آسي مناجات
نهي سيننن بنائي جهوڪ ملاقات
خديجه بر سرِ آن قصرِ عالي
ڏڏلن ڏلن پاره تنزي ڦڻه ڪارن
خديجن ڪم ڪنيزن کن اشاره
پوهمي آسن محمد ﷺ يا الٰهي
سو خط تم المثنوي تي الحال ڏلن
جهو پيغمبر تقاضا غفله ڪرلش
لو پامرت در آس ڪهنو آفتابه ٿني
جهو پيغمبر بمعجزه آمنوي جهو
ڏيڻ پيڏبي به رالش لوزه بيني
ني پهرن پوڳشت ذرڪاڏاڏ
پيڪجا ميسرس تش آئي خبرت
پهوي بيدل براه مکه پهڏت

پڑی ہر حب یہ کرزانی مکھ پت
بیلہ راہ جہوک تہ بار مردی نواناہ
بانن مجلس نے نشتہ کہ ٹھاہان
کران نت بوسہ ٹھاپن ان اچہن ہٹ
اکس اک بانہ وافی لگ تنہ نے
ہس تڑی آک نیرت ان حقیقت
ٹی ہی لش و اس سپہم خواب بسیار
ڈہیوم ہو دانوت در کار وانہ
بہ کاراہ آدمی تن جہوبنہ ظاہر
بہ خبر باری درشغ دسنحر تہوبنہ
حسہ دلن کپنہ سیتن گو جگر سوز
بہ ڈہیمنت آنوئم ساڑی نہ بالن
مال و اسباب ساڑی گذہ راوکن
پڑن نس مبسرس کرمک تہ آزاد
سلامت والو حضرت گرہ ہلن
پہری نعت انو مس مہ ہدیہ کنے
جہومہ چانو تمنا یمہ ہے ناد
لولہ نارن کرنم داد و بیداد
ودہ ناداوہ چانہ لولہ نا نثر
آرزوم کپاہ ہنت دنیا ہس ہنت

بانو کتہ جامِ غفلت جیوت

ونہ کپاہ تنہ تنہ ہنہ تیہ جاز

تہ بوزت مبسرن وا سوئی حضرت
بہ کرزانوم ہمہ بے ہمت لیہ نیرک
مبسرن جہر بسنحط پرنہ نابن
ازان اسرار تم بیران ساری
گرٹھان حیران ہت نہر عقل سانی
دپک آنحضرت ص ای ہرنادان
زولہ آیم مکس لشہ گوس ہیلا
نمو دپہ بنجو عجائب کر سعراس
کران ام سحر تامرت جہوبہ ہیلہ
دپک آنحضرت ص ولو تو مفصل
نمکس کن لارہ نی لگیم شب و روز
ازانجملہ مکس اندر بلہ وانت
خدیجس نس ساڑی قصہ بالن
ڈنن نس مبسرس الغام بیحد
ڈہولازم پیشکش نس گڑھ آسن

نعتِ شریف آنحضرت ص

سینہ بریان یا رسول اللہ ص
ساہس زل رٹ ہنہ کیو تور
لوکہ چار راوم در غفلت
بارِ عصیان یا رسول اللہ ص
باوکنہ رودشمنہ گڑھ مافوت
دراس نادار یا رسول اللہ ص
ڈچھنم کرزانت تہ ظلم ماز
گوم نسیان یا رسول اللہ ص

مہ آنوم یا محمد ص بڈ گمانہ
مہ کرزانوم اڈ ہی نزلہ نہ ہیرک
ڈہیون کاغذ بلہ نس زا ہیکپا تٹ
ڈہیمنت کاغذ سبن حیران ساری
زنغ زوان ہنر مکس تامت یکن دت
باسرار الٰہی جہانو ہی زان
ڈلوم کاغذ خدیجن رض آن زمانہ
خدیجس نس سرہ کاغذ کرد اس
اڈے استاد مجنت جہر تہوبنہ
مکس کن دن ہیولارن کرد کل
میسرن اُٹوبہ ساڑی قصہ بادن
سفر کد ٹھی سیمنت نرہ آرہ کات
جہر بوزت خدیجہ کپا سبن شاد
آنن نس زور از عشق محمد ص
بو ڈہیوس نادار روب سن گنہ بنے

دیرہ گریان یا رسول اللہ ص
ہول گوم لولن انو تم زور
زیرد امان یا رسول اللہ ص
دارہ ڈہیمنت آسے کارہ ہنت

ناسونت شیطان معصوم مونت

کھمہ نا افسوس راوم باز

آرزو نیئنم چھویا سرورا ص
خلفاء چارِ حق نا رہ سنت نار
تریمس صاحبس سیت کس جیئہ نات
زورم صاحب آسو ہوشیار
حضرت حسنین جان حیدر رض
موسیٰ رضا چھوی مشہور
بارِ غم مٹہ ہنت وت کنہ راو
آدن راوم آسوس خام
عمرہ ہند آختا بہ داتو برکوہ
دُنیا زمانہ طان راوُم دین
ازواجِ طاہرات ہندہ پاسہ
دمہ یکمہ غمہ وزہ ہمہ چاپونا و

آتنی دیچی روزِ محشر
ساڈسامان یا رسول اللہ ص
حضرتِ صدیق گوڈ ئک یار
زوتہ جان یا رسول اللہ ص
آیہ آیہ سنیرن نمم قرآن
شاہِ عثمان یا رسول اللہ ص
نادیہ جمئی شیرِ جبار
شاہِ مردان یا رسول اللہ ص
زین العابدین وندہ ہُس سر
کاظمس سیان یا رسول اللہ ص
نقیس نفسِ تشنہ چھونہ نذر
رودی ناباں یا رسول اللہ ص
کا زنا شاباں اسہ کو نہ نزاو
کرنہ گذران یا رسول اللہ ص
تان کنہہ راثو منہ اتم فنام
فعلِ شیطان یا رسول اللہ ص
راثہ مہ کولہ گیہ راوم ڈنہ
ڈام نزان یا رسول اللہ ص
نفسِ ہیلن آتنس لدم زین
چھوس پشیمان یا رسول اللہ ص
روزم نہ بجدم استغاثہ
شاہِ جیلان یا رسول اللہ ص
دفترِ معصیت جیاو چھلہ ناو
نورِ ایمان یا رسول اللہ ص

جھوک ساثو پناہ منہ ساثو سردار
حضرتِ عمرس کرہ نثار
تُس تشس در لشکر جیابج کالو
شیخن اندر ثوی سردار
محمد باقر ہست جعفر
عسکریس مہدیس آسو پُر نور
گنہن سانن ہیشئی ناو
حالِ خود کس وَنہ کرنہ آم
تارس نہ قبر دلس سیئنم بوہ
ردی گرم سیاہ موی گوم شین
آلِ پاک وسیلہ ہنت آسہ
آرزو چھو علیس عاقبت داو

رسیدنِ آنحضرتؐ از سفرِ شام بمکۂ معظمہ نزدِ خدیجہ رضؓ

پوءِ نوي عائشن نيش بيت حضرت
سڀ سر لوله رگن ولاد وطبيت
پلوهين ملي ساڻي نورِ ديده
ڄه چاليهن ٿيءِ باهن نجم ڪاري
ڄه آشهم ٿي هميشه ماهي جاني
ٻه ٻاره ماهي سنت لسنتي نمتا
لوڪ ٿڙنا گهي آسان بانھ جوڙي
زنانا ٿنڙ ٿيءِ همت دل خافه ڙلي
پتي اڪ ٿنڙ نمس نٽ ماهي حُسن پياڪ
ٿيءِ ٿنڙ همت بند سيڻ گيه لاچار
ڪٽڪ ولن ٻه ٿنوي ٿنڙ هنڙ لگڻم لا
ٻه شنوي ٿنڙ ڪٽن ڏاٿن ٿيءِ جاره
ڏنوس نماوندن ٿيءِ ميسيه ذالت
باهي سندڙ ڏولس ڪرياب انوم
مثال ٿمي پوه ٿنڙ ڪياه ڇه سٿي
ڪري ٿنيھر ٿيءِ سوئي ٿرڌان خديجه رضؓ
خديجه رضؓ منگ مزوري باٻلس پائي
ڪري ٿنيھر مرس ڏلوه ٿونگ ڏالڪ
ٻه بوزت ڪر خديجه رضؓ نعت خواني
ڏمه ڏمه پره مادر ونه جاني
غمه وزهِ اشنم وي ماواني
معشوقه ڏلوئي حق سبحاني

سيڻ ڪياه خوش جيئه بيت حضرت
ٻه من ڪيثرن ڪرڪ نس عنرماهي
ٿيءِ ڇه هم ساڻي هند يريده
ٿيءِ ڇه هم باهي سنڌي خاماهي
لڪيم هي اجاره جاني عالي
جگر ڇهوم واءِ جاني پاره گومت

حکایت

ٻچيءِ ڏن نار ٿم نه سخت تڙ ٻن ڪرڪ
اڪسه بامره پيئه ڪر ٻنه نيرن
هم هنت بن گيھر ٿنڙ گونار
پڻن ٿنه بالو آسوين مائنڊي
پٽن اولاد ڪنهه ور نار تراولت
اٿن ڪينه پي مرجي حيل ڇه ٻنه
پيهي ٿنڙ ماهي ڇه ڪر غفل رهڻي
نمتس ڇهي پانڙ ٻرت ٻنار ٿيءِ
لوڪالي ٻيه والس ول لڳ ٿم شاد
نيم ٽڪرار ڪر ميس گوشوالمت

نعتِ شریف

لاشڪ ساڻي جهوڪ لا اهبر

ابوطالب سڀن لشاد طبيت
ٻه ٿن لشاد ڪرتن باالهي
ڏنڙي بوسر گئي ٻه پار پاهي
نمنا ڇهوم لوڪره هي بنده الوي
لڪاها ڏي ڪرڪ دسنتي نمنا
ٿيءِ پاٿه رسنه ڇه هم آوره گومت
ڇه پوه رهي سٽهاه ٺهڪي ٻرجهوي
ٻرڪن نارگنا لس نٽ سرائي
ڇهوي نمه جاره گرده ڪندهيي نار
صلاح ڪرن اکهاه هٽ ٻه ٻرن
اکهاه هٽ ٿيره ته اڪ گهره ماره
سونزاون نه ڪڏن ڪمه بلي ٻندي
پنيس ناره داوس آب ڏهنوم
پيٿن ٿنڙ مستعمول ڇهو ٻنه
ڏبس ٿمه عائشن ان اگر ٿه خديجه رضؓ
گڏهت ان ٿم ڏبس رڪاڇه
مه نش آن ٿم پيئه ٻهود گاالڪ
بدربارِ خديجه والو بامت
ڪنيزن سيٽ آسي دشواني
يا رسولؐ مهرباني ڪر
يا رسولؐ مهرباني ڪر
عاشق گالمنت لون جاني

پڇره ساماڻ ڇڳي جوره ونتواني

ڀنه چانهه پرتو ڀيو آسماني
ڀڳي چانو آئينه زلن ناپاني
ڙه نه کاڪه ٿمنا ڙه ڪاڪه ثاني
ڏينگ کڻم ڇڳي ٿوُر يار جاني
دشمن ڍين گال شاهِ مرداني
ٿڪنڊي محبت ڇڳيم دل جاني
پڪه ماڻ نه چانه دمه ماداني
ولنه کنه ولن باربا سي گي بباني
پيره موکهه گارڪ کرنه پارزاني
ليکن گوڏه گرٿه سپاڻن فاني
دله مزره جاسي کر لين جاني

ڏيره چانه گلمت جن ولشر
يارسولؐ مهرباني کر

زنه چانهه عالم گو منور
نوي چانو ڇڪنگ حوض ڪوثر
ڙي ڇهوڪ سيين سارن سَر
حضرتِ صديقؓ شاه عمرؓ
مول نم کڙنک در خيبر
ناره سنبوه تاردنِ در محشر
نگه چانو ڊلبشت زله هم قبر
پانه پان تِل ڪن جهونه پاور
پورشت ڇهوم حديث آنسرز
ينجه باٺه معلوم دپه رهبر
مت پاسوڪن عشقن زر
يارسولؐ مهرباني کر

نيره آسه تمنا ماو پيشاني

نوره مشعله ڇهي نشره پرزه لاني
موي چانو والليل ماه قرقاني
دولن ذن عالمن ڇهي سلطاني
ڇبائک ناو ٿماوشاه عثماني
کينسه ڇهنه کرمز تڙه پهلواني
زڙ لون يارن لگه قرباني
ڊگه دمه ميره بيت کره درباني
بوزٹ ڇه زرنه وڇهت آني
من کان هٰذه ڇهود قراني
پيره رښنو ونه ڊله گرڻه شيطاني
گنده کس عکيو نرا .

داستان تشريف بردنِ آنحضرتؐ بپيشِ حضرتِ خديجهؓ لفرموده عائکه

نبر ذرهس محمدؐ حبيب بردر
نرين حله نوڌ ابارات
نه ڊلشت حضرتؐ لس ڪن ڇهين
سين حضرتؐ جيا سيف غرواپ
زدبره چشم چشمن کيا جهولالان
وجهن نامحرمن ڪن ڪيڇه موي
خديجن ژانو اندر شرع کامل
ڏيهو مطلب ولس سياس کاسو

تمس گرڻه وتهرائن کرسي نيِ ر
زرين اطلس لون بيه خز ديبا
موڪي نم از جبا سرڻهڌ نلن ته
خديجهؓ کيس آسود دل جب جاني
تمو ڀلس شمع بر مرگان
اخي يوسف بزندان گي رسيدي
جهو پيغمبر بلاشک صاحب دل
به وپرمت عائکن پسوخ تن لنتي

زدبره روي اوبرتاب عتاب
نلن نقاب ٿف از روي زيبا
وڇهي بلهه روي تمس پيڇه تهاب
ڊپلس کوٺه ڇهوه توبه ڇهود ڇهاني
دلبس پيغمبرؐ در راه تقوى
اگر روي زليخا را نديدي
پرزڻس حضرتِ خديجن ڪته اسع
به حرفِ کنخدائي منزائن لس

بیو ولو ہس نہ ساری یا بھانون
مہ چانی ماہی چھم نہ تیرھے بو
یہ کنت بوڑم پیلیم مہ کل کسری
اصل حسب نسب مال جوانی
کری خوشی تمس سنتین پوچھان
یہ ساروی عانگس نش کو طیات
پلو ہس نم صفت ساری بہ بھینی
بنی نانی بنی تا یا اکنو
بحمد اللہ دو شاہی چھی ثرہ ظہار
زبو پلو ہس سرہ کو یا نہ تنگ گرتھ
عانگن دپوسہ قدرت کنہ ملے

سخن رس گوش حضرت واتناون
ستبامے نتشہ آسان پاہی
بصورت چھے ستھاہ بہی ملنسری
کران شاہی تنہ نیہ ملکہ ہیشر
سہ گرا قرار تھاوی ہی بحران
سپن خوش عانگہ ضمون بوت
فسے بلن از خلاص ایاری جہہ منتی
بظاہر کینسہ نہنر فرہ کرنک جہینہ
بنی نانی گر صینا بخت بیدار
بوچھس بنزار گفتار دو غنس
تنھس نشاہس بع ثرہ کنت کنتہ دیے
گرتھم معلوم یدنس رائے آہی

ثرہ یدمانک غرم یار کرے بو
زمانا ماہ اک مہ لایق گھر مہ یاری
جہہ عالم در زمان کا ہیہ چھو شافی
ولیکن اک کنھا پہو چھہ یہ گیتھم
بیوقت درخانہ خونا آسی حضرت
کلاماہ عوض فرع دیرون بوت
بغیر او کس تمرکس چہہ شاہی
بچھوبی ثرہ حسنا یاک جہینہ
ولیکن ثرہ نے کرچم یوان ثرہ
بچھو کیاہ چراغ بے فروغس
ولیکن کنھ بدیسے جہای آسی

دربیانِ عقدِ نکاح آنحضرتؐ باحضرتِ خدیجہؓ

سپن سیئ عانگہ نتو پانہ راہی
مہ پانس ہیٹ بلا شک پانہ لوہی
بصد دل چھس امس گیتھم گرفتار
سو مالس سیٹ یلہ سیوزم دنقس
ثرہ جہہ ہس پوچھ یہ چھوی تمرزند چاہے

نہ طلبیشت عانگہ دلشاد سپن
اتن ساری کرن تم کار ساری
اتنک حضرت تھہ ساری دنگ نس
خدیجس نش خبر سئی دانا اوک

ستھاہ کرنش خدیجن عذر خواہی
یلجس نِل بلہ یوزم یہ راہی
مہ گیتھم ثنت چھا یتھو کیاہ بھو دکار
یوچھس دزمر تنسدی عشقہ نار
لگے یاری ثرہ دنس حال میا نوے
اتن نش پیٹ کنش سوال یعت یہ تحتہ
زقید رنج وغم آزاد سپنن
ابو طالب ستھاہ مسرور سپن
سمینھی ساری رخصت اونگ نش
خبر لو زت خدیجن کمنہ فنا ہی

دپونس چھا برادر زادہ چانی
لگمنا زاہ ہیزاہ دالہ واشی
یوچھس تا بدتری سیلاب عشقس
دونس کینسہ نش زانمنہ وادہ
سو یہ مانی تنھوی اتھم خبر مہ
کرن راضی سپن سئی کام پختہ
متن رخصت تمس نش دِلہ راضی
ٹھہر لوزت یقین تس یودسپن
سپن خوش حضرتن اقرار تھاوک
فرہ وک ساری سی تنھرس منادی

کنیرِ وایہ ہُرزان برونٹھ کنے
ہول گوم جگرس لول آم چاہوسی
زوجان مرندہ ہوی مالین کرانی
یارسولؐ مٹنہ چہوی ڑی بارسانوی
ہکہ کرسوختنہ پہوم ہیہ چانوی
گچھ ڈبہ کرمے مخنہ دغمرانوی
ملہ نا پالش گردیا چانوی
ہنگہ لدگومٹ سنگدل میانوی
ماہ زن پرزہ لان چہوی شانیسانوی
معرکن اندر چہوی مُندہ ہانوی
ارمان داوس دِ رمان ہیانوی
پا بہ ہڑہ بجنی کلہ بان میانوی
کرہ کیا قدہ نا دعدِ چانوی
ہمنہ تھا دردِل محبت چانوی
کلمہ پرکینکہ لچہ برہ اڑہ پانوی
آدمس نربہ ہنہ گو بخشانوی
ہمنہ بنہ سرہ کرحق پہانوی
نس ننہ کنھ پاٹھ ہنہ ہوکلانوی
منتہاہ تھاوا اسہ نا دنز شانوی
ہکہ مانہ زالت دُورِ چانوی
دمہ دمہ کھمہ غم ہمہ گلانوی

خدیجن کرنرگالن چُونہ نہ گچھ
مُولِ نم یارچہ بم آس ناسی

نعتِ شریف

لٹہ اکہ دیدار نا کنا
پہ بختہ کارہ تنکنہ میانو بوزکتا
روشن حال چہوی پہوک اسہ گاہ
گلہ نا دمہ دمہ ہیچو شمعاہ
رنگہ رنگہ زارہ بارہ بوزکتا
گاہ پیو عالمس نوشتہ نا
نارکن منزبنھ ثوبان ماہ
کرہ کونہ چانوی ڑنزہ بوناہ
آبہ آیہ سوزلے ڑی ثرفان
شرُیانہ میرہ ہیوم للنظن نار
سوہی گو پٹر پاٹھ بے ایمان
سَرہ گو کا قرآن معجزہ چانہ
بلہ نس باد آدا اسمی چانو
نس پیوتا ان دین و دنیا
ہمنہ بنہ نبیس سیت کرزان
جنتناہ نمہ دِزہ زالنہ نا
یکہ نا ڈکہ سیت سوئی بطحا
علیہ چہوی نہ کنہنہ نوشتہ عقبے
یارسولؐ ازدلہ سانوئے
لدنِ آنحضرتس کت ہُرہ دنہ لچھ
غلامن نہ کنیزان کیام ذِن مِ بار

سین مسرور سُتی لج دنہ نے
یارسولؐ ازدلہ سانوئے
یارسولؐ ازدلہ سانوئے
ہٹہ کوہی رنت ڑی لگتے میانوئی گ
انوسے گرُنہ گند مخنہ تانزانوسی گ
تیشہ گونہ بٹس چھ دیدار چانوئی گ
بلہ نا چانوی خال لتشہ انوئی گ
ہنگہ کوہِ کرسے برنگہ تھرانوئی گ
زاہ کرزلہ اسہ تمنا چانوئی گ
آفتابہ ندی نا و زونہ زلہ گرانوئی گ
سانی نبین چہو ارمان چانوسی گ
مایہ چانہ فرقان ہیہ مانانوئی گ
بلہ نل یلہ ڈلبشہ دیدار چانوئی گ
چندہ چھن گو یہی ہیہ منرہ چھانوسے
ردسِ کچہ بچہ ہینا ایمان آنوئی گ
نوح درادہ طوفانہ نشہ ایرہ دانوئی گ
مَن کان مصفوہ گواہ آنوئی "
بُٹھ کننہ لگہ سوی گو ابرہ دانوسی گ
منورینہ چانہ گزہ گرہ سانوئی گ
مکہ پٹھ موینہ چہوم دانانوئی گ
بنہ کبہاہ تنہ بتہ کلہ پوست میانوئی گ

دُلن کنو حضرتس جامہ گرامی
چھکن کنت حضرتسؐ بازار بازار

دربیان خبر شنیدن حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ

نہ پامنت بوز نمنہ یار غار رض
زنانے منہ رٹن مردیں چھنگی
کدان ساری نبرکسباب خالی
فدا ساروی کریں بوناریسں
بہ کینراہ مال و دولت چھم سر گرہ
نثار سرکرن یارین بیکبار
خدیجس حشمناہ نمم جان ہادن

کری نوئہ تمی تہران ڈیبادن
رٹن اک ہاتہ نمنہ کتہ بشے
بہ آسوین تفرہ دراز جلس ٹلی
زنانے ٹاٹھو چھوی اسباب مالی
ذام ساری مہ امسی خرچ کرہ
نمنس آسوی نہ مالس کنہ نثار
بہ لمنت آسو نمہ غیرت نہ نشان
چھکرنس نبار نہ کرنس غلامی

تمو دیدولی نانے منہ چھنگی
سہ مازاہ حضرتس نی رویہ لنے
بہ کینزاہ چھم تناسی نیک خیس
دینی ما حضرتس مہ نیارگالی
کدان از خانہ بانزہ ساس دبار
بہ گنزرت کم ہکن کمنہ چھ کاماہ
بلن نمم حضرتس حسلہ گرامی

دربیان تشریف بردن آنحضرت بخانہ حضرت خدیجۃ الکبریٰ رض

خدیجس کن ہنوکی پامنت بکنوی
ہدربار خدیجہ رض بام واتی
درودہ سوز ملکی دراہ حضرت ص
کذام حضرت حقن ارمان ساری
پرن نفلاہ کرن ذالنس مناجات

غلامو نفرہ زر کیاہ ہنتو چھکنی
ز نگر گے ہزنت یم آس نادار
نشہ حضرت خدیجس آنحضرت ص
ذام حضرت حقن شادی گیبم مہ
گیس راضی زہ چھوک فاضی جاجات
سین مسرور نمہ منو دنہ دلوی

نرک پاری خلائق دراہی ساری
چھکنگ نہ حضرتس ترتیب ہرہ بار
پرن حضرت خدیجن حمد باری
بحمد اللہ بہ زماندام تی کیم مہ
کنیزہ دابہ ہنرن بروئنہ کنوی

غزل سرودن حضرت خدیجہ رض در نعت آنحضرت

شوقہ بسان دنہ دابو تازہ بنازہ
نمم دنہ ہمہ تبہ کن گیبہ آوازہ
کالہ کاجہ سالرن بہول نتہ جازہ

حضرت سانو ہہرازہ آو
حضرت سانو ہہرازہ آو
ملکو نہ فلکو کیاہ بُرجاو
نورہ مشعلہ ہنت بنہ دالواو

دنیاس نی دنہ تازہ آہی ترہ طازہ
جنتن تراوک دکنہ دروازہ
بہشت باغ پھنرکی چھتہ اندازہ

خاصہ خاصا نتوک ساسہ برواتہ

خشمہ رستہ چشمہ چانہ رازہ برازہ
شیرت روزنت سلمانہ سازہ
گلاب رخسی ملہ نا غازہ
عرشہ اعظمکہ ہا ثنا بیازہ
مولا ہرا ہسیر کمرازہ
آک حمہ سہرہ ما پاکیازہ
پیرگار سینک محرم رازہ
اولہ تاوہ تلنہ جگرک مازہ

مشکہ وارنتوک خشک پلاو
حضرت سانو جہرازہ آو
رحمتیخ نظرالہ اسہ کن نراو
ہیرت پالش خاصہ پیراو
پلہ پچانہ بسینت ویدار تاو
کل چان گیمو جہیمنہ ٹھہراو
مولا لولاب بیہ کرناو
حق سرہ کرتو ترہی دی نراو
پیرہ رستوایرہ تیہونہ کرغنی تاو
بیرھہ تہ بیرھہ سان نی گزراو
حضرت سانو جہرازہ آو

بیتھہ مارقلبہ تہ بیہ وپیازہ

لوہ ہتیرہ بنبرزلہ جھی ترو تازہ
وال کن نال نالہ نال پیشوازہ
خشمشا دقدق ہا جیانہ سروتازہ
ٹوہا ترت تگکنہ ویہ شیرازہ
پنٹے قہرک رٹ دروازہ
لیہ ہن محمود لاگ ایازہ
صدرس اندر بٹا جہازہ
دی نراو علیوانہ بیہ بازہ

داستان در بیان مرخص شدن از اکل و شرب ضیافت

مرخص گے خلائق کھن ضیافت
خدیجہ رضی آس از اسلام غافل
کرن عرضی لسیئی شاہ لیلاک ص
نہک آرام راتک خواب جیمنہ
خدیجن ڈلو کر لومہ مہربانی
بہ آسیم امر چانوی تی بوماتہ
شہادت حضرتن تلقین کرلس
زخلق مصطفٰے ص کرلس سرابت
شروط دین و اسلام یاد کرلس

سمی مطلوب طالب جاہی خلوت
چھہ تم تا نصف شب مشغول طاعت
تو چہوک اذکر کیشہ رحید پاک
وہ ترما و تعفن کیا جیم مذہن
پلوہس کرزہ پیش سبت راتی
بیہ یا حضرت چھہ چانی منہ کان
شرک نراون ندل آمین کرلس
پرن نغلاہ دین حمداہ خدالس

سین مشغول حضرت ص در نوافل
خلیخس ساس ویہ گو بساعت
تھنڈی دی رنگ بیہ تاب جیمنہ
شیرن بلوسترس سبت گزان
دلوش جہس پچانی محل خانہ
بیہ کہ تلقین چانوی رلومہ دامن
کرن شادی خدیجن کیاہ لغایت
نتھوی غم کا سنن شاہ وگزالس
بخلوت حضرتن دلشاد کرلس

خیرات داون تماحی مال نہ دولت حضرت خدیجہ رض در رضای آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

قریشی آسے سمت پیش حضرت ص

دلوہس اس گزمو کھبادن ضیافت

بيت دولت خفن كرى توڳر
ڪنيزه حضرتس في الحال ڏنئن
زر و نقره فدا ڪرمي ته پاڻ
تمس ڀي سونه مالس ڪنهه شماره
نگين جوهرت طلائي احمري آهس
كڏاڻ سارو ئي نبرا ز گوهر سيم
په تراڪ في ڪرس خوشيءَ سين ڏني
ڏلس آنحضرتن اي جفت طاهر
جهو نرپاٽ هون عاشق آئت ڪشيفس
ته توفيق ڏنو ٿي تم خدا اين
فره وك سارسي ٿهرس نهادي
سمو ساروي ٿهر ڪرمڪ اشارت
لوان مسكين محتاج ڏمبدم آهس
يمن توفيق كيباه ڏلونڪ خدائي
چراغس منيل پيدا گو نه شاهن
تمو از سرخيال خام ترا ڏڪ
رتمي گے كيباه ملايڪ آدمي لوست
باين دنيائي ڏولن ڪرامي ترڪ
نخوت سر مبارڪ رڙن ڪن
ڏيرم حضرت ته كيا ميل گو ڪنهن
پتو درخاك آخر مه ڏسن جهم
همه اسباب دنيا ڪرکه برباد
ڏنوک دنيا و عقبے ڪرڏ گارن
بدادي از زبانهم يا تو از دست

تمو ڏيلو مال زن جهو ته ملڪ شوهر
په كيفراه جهوم في ڪرمي ته ساروي
ڏنو ئي پالنس نه پابخشيو گدا اين
سو گنزرت كم مكن شو جهو ڪارا
تمس پاه ساس آسي تان ندر
پتن مال مے ته ڪرمے پانه تسليم
ڪرن آنحضرتس صلعم ساروي حواله
مه مالك ميل پانس جهو نه ظاهر
خديجه مال دنيا سارا جهو ته
ڪرس قسمت ڏ مسكينن گدا اين
بصحرا ڪره نا ڏك مالسي ڏير
تمو يكبار مالس ڪرکه غارت
زر و نقره همه اسباب نبا ڏڪ
ڪنڪ شاهي نه مل هرڪ گدائي
زمال و آشيا نهاڪنه سوزن
ڏيسے ڏولن عالمن نمز نام پاك
جهه قديسي غلام ذات احمد
ثنا گو مال ڏنت ڪن جاي رنز ڪ
خديجن و جهو نه همت گوس احمد
ڏلهس بيه جهو س گمرت ازجاك
خديجن لوز جاين وانه نا ڏن
ڪنيزه نه غلامان ڪرکه آزاد
تمو معبود ته سندي اشنيا قه
په ڪت لوزت خديجن آڏ جيرت

په ڪت حضرت خديجن پانه ڏلي
ته ڪهن شيخ جن خدا ڏيئي ساروي
بگفت اين داڏن نه ڪي درست ا
ته ڏ وا هماس ثنا تب جن انس ڪهي آهس
به دولت گنز گنزرن بي ڪر
خزانه مال ڪرمي پيشڪش لهي
ته خوش رزمه ته زهن تران ڏ طالع
جهو س بنزاين ڏنا ني جفيس
به سينن ڪينه اڪس تو ر جهو ته
ڪڏت تهرن نه ڏيارن ڪر گهلائي
گدا مسكين نه محتاج تم سپير
ڪرڏن گر نده آخر تو پدم آهس
نجو ڏافطار ڪنهه بعد ڪنه نهاڏڪ
ڪرڪ رخصت ڪنيزن نه غلامن
مصلا بند ڪنهو ڪ افطار روزن
زتک غيرڪ هوا بالكل جهه پابيت
ننه ماجهوي احاد در جلد احمد
نظر پامرت پيك نرت جانس ڪن
ڏين ڏون غصه ڪيا جهو ي پخيمه
مه كيباه فائده ته هن جان الله جهم
نتهرو الت لوڪن اتهر نيا ونامين
طمع تراڏڪ تمو مارڪ نه ڏيارن
ڪنڪ لا احنت هنوڪ مل فقر و فاقه
بجوشش آو ڪيا دريا ي غيرت

خديجہؓ پر اُتو جامہ نراد نالي
مبارڪ صد مبارڪ ٿِيَنِ انجاسِ
ڪرڪ حرص ۽ هوا ازدل تمو نُور
سُہ در حجرهٔ پدر آئيہ هئا ڏنائُون
گرهيت حضرت خديجہ تِن اندر اسپاٽ
ٿِي جايہ اندر آسي بسافي
اِمس سيت ڪاٺ اکهاڻ صحبت ميري ٿيا
ڪنول لي احت ٿِنُ انتہ ڏيڏوس
ڪري مسڪين دنيا وار آسِت
اِمس ڪن نيهُون جهين گرهہ ڏنخفی پهيوند
نہ تخت ۽ تاج نہ آرام نراوُنت
نهوم پان بارهٔ ٽِشہ مو ڪلاوت
خداوند ايي انهي وسيله

ڏٺو ڪه ذل بر مصلّيٰ هيٺ خالي
ٽڪس تنز ٿيا وہ لڳي ڪيهر وہ مجهين
ٺهي شيوي آهس تيم نوز علي نور
بنايئر ڪال بيدي ايچارہ ڪوُمٽ
سو سافي خيطرہ سختي تمو ڏبرط
ڪرڪ خيرات سارپي ڪنهنہ ٺهاڪس
اِمس خيرس تنرس اُلفت مر ٿيا ٿيو
ٿمي از تخت شاهي والہ ناوُن
سپن محتاج هر ونيار آست
سمت ساري ڏوان لنش آهين يامہ
زنانن ساري ڪُري پام نهاوُت
رڏوم عقبي اڳيس دنياس بيزار

ڪو ٺهس منزانہ گنٹہ ٽيڪ ونياس
زلہ ٿانگيس ڪري ٿِين ڪُرمانون رهين
ونهاہ حضرت خديجہؓ جان هٺ ويڻ
بنہ پٽهہ بابہ تمسند آسو ڪومٽ
سنن جابن ونهوی آسون سبهاني
آئہ لوچہ زناني قسم هاوڪ
سپن عاشق بهي ديوانہ مرويس
خزانہ مال آسيت ڳالہ ناوُن
ازين ٻس ڙاہ ننامن ٿِنهو ڇهونہ
ڙہ ڪن نهاوُنت زمانو پر ماہ
خديجہ ۽ لوکه دنيا ڏهين مہ تراوت
جهودر امرت ڪس اکس دنيا وفا دار
گنهگار بندہ ڇهوس ڪنهہ حيلہ

دربيان تولّد شدن حضرت فاطمہ رضي الله عنها

بهت تنها خديجہؓ ڪيهو ترڪالاہ
ڏپان بس مصطفےؐ ڇهي نور ديدہ
طلب ڪر حضرتن نا ڇهل خانہ
ڪہ اي حاجت رواءِ اهل حاجات
ڇہ بيڪس ڇهو سہ ڪاڙاہ ڏي سوائي
بشري پان ڙي لوڙس خبردار
مبارڪ دختر فرخندہ آمد
ڏُپهين از خانہ تا آسمان ڀسن نُور
ڙہ نيرت نور چي ڙي حورہ آيم

سپن نامت عطائي حق تعاليٰ
ڏپان نورت سپن ڪاهل سہ زايہ
بهر جا چشمہ لوڙان ڪاٺہ زنانہ
خديجہ ڏرمند فرياد لوڙس
ڙہ پهوڪ بنا ڪرس حاجت روائي
ذ ذر ڳاہ مرڙہ هنت روح الامينؑ
ڪہ درمانِ همہ درماندہ آمد
پر ڙهوڪ حضرت خديجہ ڪياؐ ڇهو داد

سپن تنس در شڪم نُسي آفريدہ
خديجہس نشِ زنانہ ڪاٺہ آيہ
ڪرڪ سجدہ حقس بهر مناجات
ڇہ بيڪس پيٺرن ڏرمان سوزيس
زشوقِ تو سپن دنياس بيزار
خوشي ڪر يارسول اللهؐ غم تراو
خبر لوڙت سپن دلشاد مسرور
ڏلونس اي پيمبر تهاو دلشاد
تنهي حضرت حوا ۽ سارہ آيم

مِہ نِش دوٚیِم شوٚبہ نمی منوّرہ آئے
کرِن آسان مہ دشوار ساری
دوٚیِم کنت چھم پنہنز بیٹھم زنانی
ژٔمن اوٚسے لقب خیر النساؑ آو

ژٔمن بیت جنتچہ حوٗرہ آئے
چھہ با دولت بہ جانی نو زیبہ
ترٚیم کلمہ پرٚن ژھنہ پانی
زہ بٔبنہ رقیہ تہ کلثوم زائے

عنایت مہ کریم پروردگاری
چھہ آمژ ازٕ شکم نافہ بُریدہ
گوڈن پرزنگ روٗدہ اچھہ بُک ناو
سہ ژورِم حضرت فاطمہؓ زائے

نعتِ شریف در تولّد شدن حضرت فاطمہ رضی اللہ عنہا

توٚشان وٚنہ وان حوٗرہ آئے
لوٚرہ نوان حوٗرہ تی اتھ نٔی کنت
ژٔنت جامہ انہ ہس بے بہا بہ
روٗپہ تنہ ثوبان جامہ زیبائی
جنتچہ حوٗرہ چھے ژوٗزرہ تہ ڈلئے
حوٗرو آسہ مازان دوٚرن گرائے
آفتابہ ژھان آسو تتو زائے
حوٗرن کرٚہس خاصہ ہیرائے
سلامہ کران اندرہ درائے
یا رسولؐ لگہ ہوٚی چانہ تنوٗ زائے
دوٚزخن دروازہ بند کرتھ آئے
مسکین علیس کرتم پائے

چھہ فرزند مبارک ژٕ بودٕ ظاہر
دلی ازمایہ قطبی چھوٗ زامُت
لوکٹ ثٕر ماچہ مالِس کنو مرن جان
لوکٹ ثٕر جننس کُن ناو دوی
عکیو ثرادُ انش دُن ثالہ ژالہ

زائے حضرتِ فاطمہؓ
وٚنان درجایہ حضرت زائے
نالی لاگہس روٗپہ بدلس
حمدہ چھس کران جان نثار
کنہ روٗزہ استادہ مہر ژھلہ ہٹ
دشمن ڈلیشنت گے حیران
مندہ ژھان کوتاہ چھیہ پتھ لون
ژمہ لوٚرہ بیت پیو گنز مثر ناف
یا رسولؐ بوٚینے مبارک
سارن ژٔی بتہ کلہ نثار
جنتن دروازہ گے خلاص
ژھنن دردنیا عقبے
زائے حضرت فاطمہؓ

طیب تہ حضرت قاسم تہ طاہر
یمی فرزند چھہ ازسرکار عالی
لوکٹ ثٕر ماچہ مالسِ بایہ ایمان
لوکٹ ثٕر بوٗمری اشو پتھ نہ ہاکہ

حضرت حوّا ہت سارہ آئے
زائے حضرتِ فاطمہؓ
خوشبو ملوہس سرنا پائے
ژٕ تہ جان نزہ ہوی جھکب ٹہ بائے
بجراہ ڈبو ٹھس آس ٹٕہ پائے
رٕد گے ساری بد ہمسائے
نظراہ ترادہ ہم لبہ ہا پائے
ہیرہ بُن چھج تمو سرنا پائے
جنتچ خاتون دانیا ہس آئے
ژٔی پتہ انبیا تہ اولیا آئے
جنتچہ خاتونہ کرمہ ہیرائے
شفاعت کرِ ہس ہت ہمسائے

پسر ژٔرم چھو ابراہیم آمُت
نقل کرمت تمو درخیرن سالی
لوکٹ ثٕر ماچہ مالس بخشہ ناوی
جبر ژٔی بدکرک نٔی چھوی مبارک
دروٗنہ حضرلس ہٹ سوز ڈالہ

صلی اللہ علی محمدؐ و علی آلِ محمدؐ
گنڈن بلہ عشقن ناو
اَحَب پانہ لاگت آو
فلکو کرسمرت دور

تمی سرہ کرہ حدت

کھٹت آسو پھٹرت دراو

تس بلہ پانہ طلب ہیو

صدیق حبیب رضؓ چھوس یارِ غار

حیا من شاہِ عثمان رضؓ

ہادی سانِ چھہ بے شک

عالیشان چھو سرکار

اندر گاشن دندس دی

نب روزِ خوفِ خدا بر

نعتِ شریف

خط و خالِ محمدؐ
ملکہ یوز نلوک شور
مگر ژالہ محمدؐ
تمی ژالو دریاو چنت
از وصالِ محمدؐ
آدنہ ہیوس آدم ناو
گلزار محمدؐ
کرن ہیدہ طلب لو
از جمالِ محمدؐ
عمر حبیب رضؓ چھو برخوردار
نبی بو چالِ محمدؐ
سوی چھوی جامع القرآن
نالی نالِ محمدؐ
نھندی بینت چھو رنق
تمس گالِ محمدؐ
تمسی مٹہ چھو سالو بار
بہ اقبالِ محمدؐ
تمبے لاگ لشر ور
نہ مکھ والِ محمدؐ
مرنہ برو نتھ زندے مر
چھو خوشحالِ محمدؐ

صلی اللہ علی محمدؐ علی آل محمدؐ
کھٹت آریھٹت دراو
صلی اللہ علی محمدؐ علی آل محمدؐ
ھکنہ کانھہ عشقن بور

کانھہ شہ گو نہ لبغلت

تُو شاہ پنسہ فولیاہ چھاو

روشن کلِ عالم گو

عدل آسو تمس کار

علی حبیب رضؓ شاہِ مردان

تمس آسہ نھنر ژک

پوری نہ کینسہ دوزخن نار

بودے بارِ عصیان چھوی

علیو ذکر خفی کر

در بیان وفات یافتن حضرتِ خدیجۃ الکبریٰ رضی اللہ عنہا

خديجه آهي در عين جواني
ٿنده ماءِ امي اوذالقرانش
هُٿرن عرضي ڪران پيغمبرس ڪُن
ٿنڪس ٿئي ڇهيم عالس مه آگاه
مه لطف ڪرم ٿهر عنايت ڇهيم
ٿيڻي پاءِ خاندس پيٽ مه بيوم
زدستِ خيز ڪرم بيماردارئي
ڇهيس غمگين سٺاءِ جان جانان
فڪر مه يڪطرف يارن ڪئي ڇهيم
ڏماه روزت خديجس ڪُن لوائي
خديجه ٿرلشيه باهت آهي بيتاب
ڏٺ باره گنڊ ڪرت ٿم زالومرت نه
بهت برسيبه ٿنس هرجا ڏيٽر
دل آزرده سين غمگين ٿنهر پرپيٺ
ڏٺو ڪ حضرت خديجن پا محمدﷺ
سيُن نزديڪ ٿت مرگ مبادي
سٺاءِ ڇهوم غم هينءَ گاجين ملين
همن موئي سروجامه ڇهلڪ ڪُس
زگريه حضرتس دامن سيُن ٿه
وه ٿهاءِ وگريه ڇهوم فقت جنيت
دعائي مغفرت برگور ڪرزم
آنڌ بله جنتس سيتن هنرمه
کهوڙان ڇهس ٿبره نت يارڪ جائي
پوان ڇهوم نت جبادر صحن لوزم

هُنن بيرن اين دنياءِ فاني
باسرار الٰهي آهس آگاه
باين دنياءِ فاني ڪسن ڇهولن
لجس ٿئي پيٽ ٿجهم راپتي سائي
مه دردنيا وعقبےٰ جان آهيت ڇهيم
ڪرم وٽ تنگي نه ٿلش جاوم
ٿه ٿي طليشت لولان ڇهيم بغرض
خديجه ترانه ڪس پيٽ ڪارمت
ٿمن لش ڇهيس گنهاني جان ڇهيم غم
بره بيرت گره ڪُن ٿراءِ فُرت
لولڪ ٿُنر مشڪه لش گويت ٿره اب
گمرت سوئي جاري پيٽ ماهنس
زگريه آسوگهه تلمرت شور محشر
خديجه چون بريده زار گيسيت
رٽرن دامانه جانوي ٽيڪ ٿه بد
ٿنيمن وڇهي ڇهي پوڇهس رواني
يمه معصوم ڇهيم ٿه ڪته ڏولن
ٿمي ڏليشت گرٿان ڇهيم پاوباره
خديجس پاٿه برزالي ٿوڪ سر
زهر آخرت رڏي ٿره دامان
ٿه پاڻي ذرلحد تلقين ڪرزم
ڏراني ڇهس نڪيرن منڪرن لو
ٿه رڏومڪ ٿو رڪنو مرڏانه سائي
سين در گريه آنحضرتﷺ ٿبر دراو

رسيده سن احد رحيل ڇهارش
درآن جمله سين بيمار ناگاه
پبيڪس ٿئي سوا مه ڇهو ٿنه ڪاتراه
يمن ڪياه ٿپه ڇهيم معصوم سائي
عرض ڇهيم يارسول الله مه پوم
پهس مستوره لوڪن پيٽ مه ٿراوم
دليش م حضرتن ازديده گريان
مه ڇهو تما مه طهنيت پار امت
گرهان حضرت ٿبر يارن هوائي
وڇهوڪ تته ٿمشڪه گورت آب بيرت
برت مشڪه ٿرت ٿم زالومرت نه
خديجه گورهت ٿنر باگ سينس
ٿهت احوال پاهت حضرتن ڏپوٺ
بگفتا اي خديجه گريه اڇيت
لپهس پيڪس ٿمنا ڇهيم مه چالوي
يمن بله ياد لو آسڪ لواني
زنڊ ر آسڪ لواني لطف تلڪ ڪس
بپاس حق لهي رڇهرڪ ٿره داره
پهرن روئي مبارڪ سوي حضرت
بغير ازلومه ڪيتراه ڇهو ٿنه سامان
بميدان حشر آلي ٿرم مه
کهوڙاني ڇهس بجن نه ٿرزدرن لو
وصيت ٻياڪ ڇهيم ٿپ ٿي مه لوزم
وصيت نامه هيت خيرالنساء سلام الله عليها:

فاطمہؓ بابہ صیبس ڈونہ امن
بو سوزس والدن فریاد بوژم
ز دستار مبارک لیس ئے چھوی
بوقت وحی چھوہ بر سر ہوانی
ستھا نس حسن خلقس چھس بوراضی
زولک از خود ردا کرہس حوالہ
بچھوس شرمندۂ احسان امسند
ستھاہ نبینؐ عذر خواہی کرن نس
ردا ڈلیشت خدیجہ ثنا سپین
بدست دختران حوالہ کردند
یمی سپیتن بتن اُنسو دھراو
کنم مہ مغفرت چھوہ برگزیدہ
غسل مہ پنہ پانہ نیرم نوہ
دلو بابس لحد مہ پانہ نام
بتھوی زالو تتھوی پاٹھن مہ رو
دل و جان پُرنہ نس سوی سو عات
یہ ڈلو ٹھن جان بحق تسلیم کرن
یہ کیاہ گو صابرن ہند صبر لبزو
مرن چھوی سارنی شاہن گدابن
مرن سارن چھو آزادن اسیرن
مرن ہر کینسہ چھوی شاہس امیرس
ساروی سینہ دارنی مرگہ زیرس
ہنتو مرگو پھرک پیغمبرن ژی
صحابن اولیاون تہ فقیرن

بگاہ چھوہ تو مہ شفیع خاصن نہ عامن
منگت نمہ از جبار مکیلے نہ پانہ
گژھم مہ والدین تحفہ کفن سوی
وپس الحضرتن مہ چھوم سعادت
جزاوس خدایلہ آسہ قاضی
بوکیاہ ہورت مکہ امس مایہ جانی
بہر ساعت مہ چھوم فیران امسند
بدرگاہ الٰہی حمد بے حد
زقید رنج و غم آزاو سپین
بگفت ای دختران آب دیدہ
کمرت مہ در کفن فی وانتاوو
پتھم دل التماسا مبالو لوزو
سمیتھی بنہ ساری ایرم توہ
زتمو دپوہس چھلن اتس کوہ زالو
ہرونوہ اشو کفنس پٹ مہ ترایو
گژھن عاشق خدالس چھتہ گیالہ
بتھین جگرس و نیم سپین
سپن نم جان بحق تسلیم یاست
مرن کرنٹ بیدہ گرمت اسن خلابن
مرن چھوی بادشاہن میشہ خانن
ساروی سینہ داروی عشقہ تیرس
مرگہ رننو کا ہنہ اکھاہ چھو تہ خالی
ہنتو مرگو پھرک ماون ترانی ژی
ہنتو مرگو کمن جاین کرنٹ اس

گرای بابای من مہ داد بوژم
وسیلہ سوزلنس بو در میانہ
بلہ روح الامین تو مہ چھوہ بوانی
امس عمرے جیاو حلم عادت
ہرانی اُتسو پان زن محنتہ ژالہ
گرن غیرت مہ پٹا مہ چھوہ گاچی
رداہنت فاطمہ راہی کرن لس
شدم لائق باین جامۂ محمدؐ
ردا از دست خود ہرکالہ کردند
فراقہ مبانہ چھونا غم رسیدہ
مہ وانم در کفن ہرآب دیدہ
بچھس نو شنو ولوہ نو شنو لونزہ
رضا مہ چھو منہ غیراہ بنچھو نہ نام
کفن مردس ولن اَس کوہ زالو
در آن اثنا پرن کلمۂ شہادت
پرن کلمہ پتھن جلو بچشم
پرہ انا للہ ذرہ وہ سوزو
نکس اندر نھوی شور قیامت
مرن سارن جوانن بیہ پیرن
مرن چھوی سارنی بخشن نہ خامن
مرن ہر کینسہ شاہس نہ امیرس
گداہ اجداد جد ٹہب نہ حالی
ہنتو مرگو پھرک شاہن امیرن
سندورن آبنہ خانن کرنٹ اس

هئا مرگو يتيمن سينه زالت
ڙهوڙن پٽ ڏوله ناوڪ خالي
هئي ماتم زمينن آسمانن
ڏيان آس اي خديجه نيڪ خوبه
قضا اس پٽ رضا نهاون ڇهه هئا
هران خون جگر آئي يتيمه
ڙو ٿيوي هوي ڇهه ڪلمت اندر ٻس
هڪو ڪر جامه ڪڍت ماجه ناله
خديجس ذات پاڪن نها هنت
ڙهٽه نيران تهندي نور آئي
ڪفن لوهس نه بيه مشڪ ڪافور
جنازس تن
ڪه اي بابا پنهنر تابوت نهاوو
يتيمن ماجه هندي رڏي هاوو
ملاقات ڪرو اس بابه حبيبه
فراقڪه نا
پنهنر والت ڪفن نهنا تو لکه روپس
گمنت تس هيه پانس اره هندڙنگ
پڇه آسان ماجه ٿڙاولا پنرماي

هئو مرگيو ڙه ڪم ڪم خانه والت
ڇهه مرگه ببت چشمن گاشن ڙوران
وني ڪياه ترا واشوه شاهجهان
ڪره ڪياه پهنه مرگس ڪنهنه چاره
مرن سارن همه جهتر نه ڪهنر
بڇاان حضرتن نهنسر جنت
پڪان اشوواره آسوي پڇه يتيمس
رنا از ريي زلهس آهي بهوش
سپن حاضر نهي جوان جنت
ڙهنت الو کهه حورشا آب ڪوثر
ڪهوڪ تابانسي نمنر حور مستور
چهار پايه گرنته چار هتر
آسه گوڏه ماجه هندي لهي هاوو
ڏپوڪ انحضرتن لي نور ديده
ڙروڪ ناه مرواس بابه حبيبه
ڏپوڪ پارن پنهنر تابوت تهاوو
ڙو ٿيوي يان ته ندني لجه روپس
هران تمه خون نديه غم رسيده
خديجس رض آشه ڪنه نوار زن اڇي
ده نگ فاطمن رض واره پوونے

هئو مرگوڙه ڪا نهنهاونه خالي
بمر گه اشتنا هين آتش سوزان
پڪان از چشم آسک آب جويه
گراونه ڇهه ڏهنت امه ناره
ڪوگ اشناوه نامت بهرانخيمه
انڪ معصومه پوهڪ غسل نيت
ليڪن اس ڇه ساري خيرد ساله
الوڪ ڪرناب ساري گهه بيهوش
ڏواني غسل سرگهه حوره آئي
رني سبنن ڇهڇک ازهاي تا سر
نولڪ تابوت اصحاب ڪرامو
ڙگريه آسو تلمت شور محشر
گلو اس سانه بسنج برانت ٿراوو
ڏيهو ڪياه مرده ڇهوه نارسيده
مه نهنا وو رڏي ماور اسه ڪهڙت
يتيمن ماجه هندوي رڏي هاوو
ڏپهوڪ پله رڏي ماورگيه دلتنگ
خديجس رض آدپڙنت آب ديده
ودي ناسوي بڏان لبس نار ذري

دربيان گريه ڪردن حضرت فاطمه رضي الله عنها

فاطمن رض بڏه بڏه ڏتو ناله	والده صاجيو سانو ڪيا حاله يارسول سلام عليڪ	دادُ چانوي ڪوتاه بو ڙاله

کس نزاونت بوکیاہ کرہ

پمپوش سس گو رنگ سوسن
ژالہ دمہ نازا جس بولولن

پھوہ نہ بویاہ تس چھی چالہ
ژالہ ژالہ اشو کو نہ نزاوو

سخت رُوداسہ چانو ارمانہ
ہیہ پالس قبرہ ہندلاوی

گریہ کران آسس رُمہ رُمہ
ہم چھہ آسان یتر غانہ مالی

کیاہ زالو اسہ کیاہ ہتگے
کسُ یتیمن ہندیہ اوزہ ناوی

والدہ صاحبو ہمہ ہوی پاون
ہیہ پان تس گژھی ضایہ

بڑ یتیمن اشہ دامانہ
دُ دُ فرشتو جن و انسانو

دِدہ نایس درد ل راون

چانی دُورِ کُن ناہ بو زرہ
یا رسول سلام علیک

والدہ صاحبا چھہ مالہ سن
ژالہ کُن ناہ گاجس بو ہولن
یا رسول سلام علیک

پھوہ نہ بتر غمہ نہ ژالہ
پھوہ نہ کانژاہ تس گژاوو
یا رسول سلام علیک

غمہ سیتن سوران نزانہ
ارہ ہند رنگ گژھہ ہواوی
یا رسول سلام علیک

رقیہ کلثوم بیبہ زینب ہمہ
پامہ میلان جامہ نہ نالی
یا رسول سلام علیک

ژہ سوا کنہ آرام لگے
ٹھولہ گژھنس کلہ کنہ نزاوی
یا رسول سلام علیک

آلواہ نہ سازن نادن
ہژھہ ہیٹ ہہ گژھہ کن شائے
یا رسول سلام علیک

بڑ قیامت گیہ نمہ آنہ
دُ دُ زمینو بیہ آسمانو
یا رسول سلام علیک

تِن تنہا کو نہ سی نزاون

جانہ دُورہ سیتن بوزرہ

نھاو نم کن گراین نہ غوصن”
مازہ رسنوی وتہ ماڑولن

ژونوی بنہ اس غورو سالہ”
حالِ دل اس کس نِشہ ہاوو

مُوج مُران کیاہ بو زانہ”
امنی چان اس امر مانی

ژونوی چھہ اس معصومہ”
وندہ دُمُت چندہ چھہ خالی

زیرو زبر گو جانہ دگے”
حال دل سوی کس نِش باوی

رُوی ہا و نم نھاو نم لاون”
عارہ رسنے بے پروائے”

شور و غوغا و نھو آسمانہ
اس چھہ سنگدل داو کیاہ زانو

ینہ کم کس دنہ ون ماون”

سُورِ کرِمُت اندرم دادی
کینسہ رُودِ نہ دُنیا ساروی

تمن گو رینہ ریِنہ سینہ صد چاک
چو ماہِ چارنہ زن گیہ لوست
دُعای مغفرت برگور کرہس
تمن ساری با مید شفاعت
یہوی گو ترکِ دُنیا زلتنی زر
یہے تعلیم چھے مرنِ خدا ین
دِلن منز میل دُنیا چھو گنہ دانہ
زہنہ منز خلقنی زن شبر آسن
تہنا دی چھم مہ کینہ شوق ز دِل
یہندی پاسہ کرتم حلِ مشکل
چھہ خاصانِ خدا آسان یہی ہنت

کرہ گیاہ نس لو کہ ہنز شادی
یا رسول سلام علیک
شہ روز روز اصلن لاڑی
یا رسول سلام علیک

دفن شدن حضرتِ خدیجہ رضؓ

صحابو ساروی آمین کرہس
فقیر و چھنہ کم گے عاشقِ حق
جبالِ خام زاون گرٹھ از سر
تمن کر آ دُنیا خوش چھ مُردار
یہوی آسان فقیرن ہند نشانہ
تمن دربر یہوی چھوی سنت نباہی
الٰہی زبانہ کرتم ذوق ز دِل
پشیمان چھوس مہ کرمت جرم بیحد
چھلوم مہ نامہ گنہگ زابرِ رحمت
نہ از قلم عفو کرتم عطا مہ

یس آسن غمک دادی
علیو موتل زخمن کرالوی

نزلت داجن یز بر خاک آن پاک
نیمہ گیہ خستہ یہ وست
درود وہم سلام ساعت بساعت
درون وہم برون آسن محوِ مطلق
تمن منز جای کر عشقِ خدا ین
سین مرواریہ سی ہٹ سا ہزار
اندر شہ نہ برگن سبر آسن
اندر رومت چھ از دردِ الٰہی
دتم مہ نورِ ایمان وسعتِ دِل
نمے کرتم عفو پاس محمدؐ
بہ ین منز گو منوی سہو و خطا مہ

خاتمہ در مدح جدِّ خود و پیرِ بزرگوار خود میگوید

مربّی سیدِ سمنان میر میانوی
مہ از دربان اوبڈیب پیر چھوم
نظر تمنز یمہ خاکس ینم سُون
نظر داو دِ خاکی بُد کرم مہ
خلیفہ خاص چھوس سید علیخان
مدد خواہ شفاعت ہر ولی چھوس

چھہو حضرتِ شیخ حمزہ پیر میانوی
چھہو حضرتِ شیخ حمزہ کوہ مارن
ڈولنگ نٹ نرادہ بوزہ کرہ سن بُن
قوت مہ چھو منہ تتو نہ بار لارس
تتوی دام چھوس ٹلہ ڈہ پران
منگانی عاقبت ایمان علی چھوس

سو ہمچون آفتابہ دیوہ سر چھوم
تتو تی لارس زیدہ خون ماران
ینم صیقل دلس عرفان نرم مہ
یمنا پور منز چیوہ ڈار پرارس

تمام شُد